T.C.
Resmî Gazete

Tesis tarihi: 7 Teşrinievvel 1336

İdare ve yazı işleri için Başvekâlet Neşriyat Müdürlüğüne müracaat olunur.	18 ŞUBAT 1937 PERŞEMBE	SAYI: 3537

KANUNLAR

Orman Kanunu

Kanun №: 3116 *Kabul tarihi: 8/2/1937*

BİRİNCİ KISIM
Umumî hükümler

BİRİNCİ FASIL

Ormanın tarifi, taksimi, murakabesi

Madde 1 — Bu kanunun tatbikında kendi kendine yetişmiş veya emekle yetiştirilmiş olup da herhangi bir çeşit orman hasılatı veren ağaç ve ağaççıkların toplu halleri yerlerile beraber orman sayılır.

Sazlıklar ve muhitin tabiatı itibarile koru ve baltalık yapılamıyan veya step florasile örtülü yerler her çeşit dikenlik ve fundalıklarla parklar ve ormanlara bitişik olmıyan beş hektardan az sahipli arazi üzerindeki ağaçlar ve ağaççıklar ormandan sayılmaz.

Madde 2 — Bulundukları mevki ve vaziyet ve haiz oldukları hususiyet noktasından halkın, memleketin sıhhat, selâmet menfaatine yarayacak olup da birinci madde şümulüne giremiyecek olan muayyen ağaçlı sahalar İcra Vekilleri Heyeti kararile belli edilerek buralardaki ağaç kat'iyatı orman idaresinin iznine tâbi tutulabilir.

Madde 3 — Ormanlar dörde ayrılmıştır:

1 - Devlet ormanları;

2 - Umuma mahsus ormanlar (köy, belediye ve idarei hususiyeler gibi hükmî şahsiyeti haiz âmme müesseselerine aid ormanlar);

3 - Vakıf ormanlar;

4 - Hususî ormanlar.

Madde 4 — Devletten başkasına aid olan bütün ormanlar da bu kanunun hükümleri dairesinde Devletin murakabesi altında olup Devlet namına bu murakabe orman idaresi tarafından yapılır.

İKİNCİ KISIM
Devlet ormanları

BİRİNCİ FASIL

Ormanların sınırlanması

Madde 5 — Devlet ormanlarının ve bu ormanların içinde ve bitişiğindeki otlak, yaylak, kışlak, sulak ve diğer ormanlar ve her nevi arazi ile sınırları tesbit olunarak sınırlanması işini aşağıdaki komisyonlar yapar.

Bu komisyonlar, Ziraat Vekâletince tayin edilecek bir orman başmühendisi veya mühendisinin başkanlığı altında yüksek orman tahsili görmüş bir orman memuru ve Adliye Vekâletince hukuk mezunları arasından tayin edilecek bir hukukçu ve vukuf erbabından olarak beldelerde belediye encümenleri, köylerde ihtiyar heyetleri tarafından seçilecek ikişer zattan teşekkül eder. Bu komisyonlara lüzumu kadar kâtib verilebilir.

Askerî memnu mıntakalardaki ormanların sınırları tesbit olunurken Millî Müdafaanın da bir mümessili bu komisyonlara iştirak eder.

Komisyonların işe başlıyacakları gün mahallin en büyük mülkiye memuru tarafından ilişiği olan kaza ve nahiyelerde bir ay evvel ilân olunur.

Madde 6 — Komisyonlar, yaptıkları tahdid işlerini bir defter üzerinde tesbit ederler. Başlanan istikamette gelen bir komşu için defterin sağ sayfasına bir madde açılır. Buraya hudud, zaviye ve komşu arazi ile olan münasebetler yazılır. Sol sayfaya da kroki tersimatı yapılır. Her maddenin altı komisyon ve gelmiş ise komşu tarafından zabıt halinde imzalanır.

Madde 7 — Komisyonların tahdid mazbatalarının hulâsaları Resmî Gazete ile ilân edilir. Hududu gösteren kroki de dahil olduğu halde bunların birer sureti alâkalı belde ve köylerin münasib yerlerine talik olunur. Asılma tarihi beldelerde belediye encümenlerinin, köylerde ihtiyar heyetlerinin tasdik edecekleri bir vesika ile tevsik olunur. Bu talik, şahsen tebliğ

hükmündedir. Zabıt mündericatına razı olmıyanlar, talik tarihinden itibaren üç ay içinde mahallî mahkemelerine müracaatla itiraz edebilirler. Bu müddet içinde itiraz vuku bulmazsa komisyonun kararı kat'ileşir. Komisyonların alâkadar ile birlikte yaptığı uzlaşma mazbatalarındaki hükümler kat'î olup imza edenin buna itiraza hakkı yoktur.

Madde 8 — Tahdid edilecek ormanların bitişiğinde veya içinde mülkü veya toprağı olanlar tahdid gününde bizzat kendileri veya vekilleri hazır bulunur ve mülklerinin hududlarını gösterirler ve bu hususiaki vesikalarını ibraz ederler.

İlân olunduğu halde alâkası olanların tahdidde bulunmamaları komisyonun tahdid işlerini durduramaz.

Madde 9 — Sınır işaretleri, zaviyelerde ve uzun tuller istikametinde hendekler, yontma taşlar ve kuru duvarlarla tesbit olunur. Bunların her türlü masrafı Devlete aiddir.

Madde 10 — Tahdid komisyonlarının, kanunun tatbikından itibaren her yıl en az 250 bin hektar orman üzerinde çalışmaları ve sınırlama ve ayırma işinin nihayet beş senede ikmali mecburidir.

Madde 11 — Tahdid komisyonları müretteb adedin yarısından bir fazlasile toplanabilir ve mevcudun ekseriyetile karar verebilir. Reyler müsavi çıkarsa, reisin bulunduğu taraf ekseriyet kazanmış sayılır.

Madde 12 — Tahdid komisyonlarına tayin edilecek olan reis ve azalar memur değillerse, bunların herbirine ayda 100 liradan 200 liraya kadar ücret verilir.

Belediye ve köy ihtiyar heyetleri tarafından ehli vukuf olarak seçileceklere 100 kuruştan 150 kuruşa kadar yevmiye, kâtiblere ayda 75 lirayı geçmemek şartile münasib ücret verilir.

Ehli vukuf ile kâtiblere vazifeye gidecekleri yerlere kadar kilometre başına 30 kuruşu geçmemek üzere mutad nakil vasıtaları ücreti olarak sarfedecekleri hakikî miktar derecesinde nakil vasıtası ücreti verilip başkaca harcırah verilmez. Memur olsun, ücretli olsun reis ve azalara dahi aynı şekilde nakil vasıtası ücreti verilmekle beraber vazife başında geçirecekleri her gün için 150 kuruş yevmiye verilip başkaca harcırah verilmez.

Tahdid komisyonlarındaki gerek memur ve gerekse memur olmayan reis ve azalarla kâtiblerin maaş, ücret, yevmiye ve nakil vasıtası paraları ve sair masrafları her yıl hesap edilerek bütçeye konur.

Madde 13 — Tahdidi yapılmış ve kat'ileşmiş olan ormanlar tapuca hiç bir harç ve resim alınmaksızın Hazine namına tescil olunur.

İKİNCİ FASIL

İstimlâk ve mübadele

Madde 14 — Devlet ormanlarının ağaçlı veyahut ormandan açılmış çıplak yerlerindeki yaylak, kışlak, otlak ve sulama gibi her nevi haklarla binalar ve hızarlar ve her nevi mallar istimlâk olunabilir veya bunlar mukabilinde bunların sahiplerine rızalarile değerince arazi ve emlâk verilebilir.

Binalar ve hızarlar gibi mallarını söküp götürmek istiyenlere müsaade olunur.

Madde 15 — Sınırlanmış Devlet ormanları içinde veya dışında bulunan köylerin ve dağınık evlerin ve açılmış tarlaların ormanlara ziyanı dokunduğu anlaşılır veya halkın, memleketin sıhhat, selâmet ve menfaati icabı orman olmıyan muayyen bir sahada orman yetiştirmek icab ederse, burada oturanlar Vekiller Heyeti kararile başka yerlere kaldırılabilir. Bunların bıraktıkları gayrimenkuller orman mefhumuna girer.

Bu suretle orman mefhumuna giren bu malların bedellerinin sahiplerine ödenmesi ve bu yerlerde oturanların nakilleri ve yerleştirilmeleri 2510 numaralı İskân Kanunu hükümlerine göre yapılır.

ÜÇÜNCU FASIL

Devlet ormanlarının satılması ve bunlar üzerinde irtifak hakkı tesisi ve bu ormanlara civar köylerin hakları

Madde 16 — Devlet ormanlarının toprağile birlikte şahıslara veya müesseselere devir ve temliki bir kanun ile izin alınmasına ve bunlar üzerinde her hangi bir şekilde irtifak hakkı tesisi Vekiller Heyetince karar verilmesine bağlıdır.

Madde 17 — Parasız intifa hakkı kaldırılmıştır. Türkiyeye yeniden gelecek ve İskân Kanununa göre memleket içinde bir yerden diğer bir yere nakledilecek ve topluca köy kuracak göçmenlerle yer sarsıntısı, yangın ve sel gibi sebeplerle felâkete uğramış veya bu kanun mucibince ormanlara zararı olduğu için ormanların içinde veya dışında oturanlardan veya oturdukları yerlerde yeniden orman yetiştirileceği için başka tarafa nakledilmiş olan köylülerden ihtiyaçları tahakkuk edenlere, yapacakları ev, ahır ve samanlık için bir defaya mahsus olmak üzere orman idaresinin göstereceği ormanlardan İcra Vekilleri Heyeti kararile parasız olarak kerestelik ağaç veya tomruk veya kereste verilebilir ve bunlar mümkün mertebe en yakın ormanlardan temin olunur.

Madde 18 — Ormanların içinde veya orman sınırlarına köy ortasından ufkî hattı müstakim üzerinde beş kilometre uzaklığa kadar bulunan köylülere zatî ihtiyaçları için dikili ağaçlara aid tarife bedelinin dörtte birini ve ayrıca kesme ve taşıma masraflarını ödemek şartile ormanların istif edilmiş yerlerinden veya orman memurunun göstereceği mahallerden kerestelik tomruk ve mahrukat verilir.

Aynı mesafe dahilinde bulunup da ötedenberi geçimleri kendi vasıtalarile iç pazarlara getirip sattıkları kereste, odun ve kömüre bağlı olan köylülerin iştirak edeceği ufak partiler artırmaya çıkarılır.

Bu artırmalara, bu köylülerden başkaları iştirak edemez.

Zatî ihtiyaçları için tenzilâtlı tarife ile verilen malların başkasına satılması yasaktır.

Madde 19 — Ormanların bulundukları kaza ve bu ormanlara bitişik kazalar dahilindeki muhtaç köylülere ev, samanlık, ahır gibi zatî ihtiyaçları için kesme, taşıma masrafları ile tarife bedeli ödenmek şartile ve bu mıntaka dahilindeki köylerin cami, mekteb ve köy yollarındaki köprülerinin yapılması ve tamiri için yalnız kesme ve taşıma masrafları alındıktan sonra lüzumu derecesinde ormanların istif edilmiş yerlerinden veya orman memurlarının göstereceği mahallerden kerestelik tomruk verilir.

Madde 20 — Ormanlardan çıkarılan kerestelik ve mahrukattan başka diğer her nevi orman mahsulleri de artırmaya çıkarılabileceği gibi geçimleri ötedenberi bu mahsulleri toplayıp satmaya bağlı olan 18 inci maddede gösterilen mesafe dahilindeki köylülere, tarife bedelini ödemek şartile, gösterilecek mıntakada tayin edilecek müddetler içinde toplayıp çıkarmak üzere izin verilebilir.

Bu nevi mahsullerden salep, yer mantarı, kitre, çilek, soğan, kocayemiş, alıç gibi toprak mahsulâtı ile meyvaları ve ağaçlı yerlerdeki otları toplıyacaklardan (18 inci maddede gösterilenlerden başkaları olsa dahi) para alınmaz.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Ormanların kadastrosu

Madde 21 — Devlet ormanlarının kadastrosu orman idaresi tarafından yapılır. Kadastro işleri, biri sahanın tavsifatını gös-

teren yazı işlerinden, diğeri de haritadan ibaret olmak üzere iki gruba ayrılır.

Orman kadastrosuna esas teşkil edecek olan haritaların alınması işine bu kanunun mer'iyeti tarihinde başlanarak 10 sene içinde ikmal edilir.

Madde 22 — Kadastro, tahdidi yapılmış ve haritası alınmış yerlerden başlar ve kaza taksimatına göre ayrı ayrı olarak tesbit olunur.

Orman kadastro işlerile mülkiyet ve tasarruflardaki her türlü değişiklikleri ve bilâhara yapılacak tashihatı, sair mütenevvi işleri, vilâyetlerdeki orman başmühendisleri idare ederler.

BEŞİNCİ FASIL

Ormanların korunması

Madde 23 — Ormanlardan kaim kuru ağaç, kuru kök kesmek veya çıkarmak, kuru ağaçlardan kabuk ve çıra almak, salep, yer mantarı, kitre, soğan, kocayemiş, alıç gibi toprak mahsulâtı ile meyvaları, kuru yaprakları, toplayıp götürmek ve her çeşit artık ve yerde yatık devrilmiş kuru ağaç, toprak, kum, çakıltaşı ve taş çıkarmak ve mazı, kozalak ve sair orman tohumları toplamak, ormanlarda avlanmak, orman idaresinden izin almağa ve bu idarenin tayin edeceği şart ve müddetlere bağlıdır.

Madde 24 — Devlet ormanlarının sınırları içinde maden araştırmak için Ziraat Vekâletinden, taş ocakları araştırmak için de orman idaresinden izin almak şarttır. Gerek evvelden ve gerekse yeniden ruhsat alan arayıcılar araştırmaya başlamadan evvel arıyacağı yeri Ziraat Vekâletine veya orman idaresine haber vermeğe ve izin almağa ve ormanlara zarar gelecek hallerde orman idaresinin göstereceği tedbirleri kabul etmeğe ve yapmağa mecburdurlar.

Taşocağı işletmek için Ziraat Vekâletinden ve maden işletmek için İcra Vekilleri Heyetinden karar alınmak şarttır. Bu kararlar verilirken her hangi taşocağı veya madenin işletilmesinin ormana vereceği zarar göz önünde tutulur.

Madde 25 — Devlet ormanları içinde yeniden yerleşilmesi ve ormanların Devlet tarafından işletilmesine ve muhafazasına müteallik yapılacaklardan başka her çeşit binalar ve ağıl inşası ve hayvanların barınmasına mahsus yerler yapılması ve yeniden tarla açılması yasaktır.

Ormanlarda umumî sıhhat ve emniyet ve menfaat icabı yapılacak her nevi bina ve tesisat ile orman hasılatı işliyeceklerin yapacakları bina ve tesisat için Ziraat Vekâletinden izin almak lâzımdır.

Madde 26 — Ormanların sınırlarından dört kilometreye kadar uzaklıkta olan yerlerde yeniden her çeşit fabrika yapmak dahi Ziraat Vekâletinin iznine bağlıdır. Ormanlara yakın müessese ve fabrikalardan çıkıp ormanlara zararı dokunan gazların zararını fenne göre azaltmağa ve gidermeğe sahipleri mecburdur.

Madde 27 — Ormanlar içinde bulunan Devlet ve köy yollarile köylerin su yollarının tamirinde tamire başlanırken mahallî orman idaresine haber verilir.

Madde 28 — Orman sınırları dışında ve bu sınırlardan 500 metre mesafeye kadar olan yerlerde yapılacak kireç, kömür, katran, trebentin ve daha başka buna benzer ocakların yapılması orman idaresinin iznine bağlıdır.

Madde 29 — Orman sınırları dışında ve bu sınırlardan 100 metre mesafeye kadar olan yerlerdeki hızarlar istimlâk olunabilir.

Sahipleri bunları söküp götürmek isterlerse onlara müsaade olunur.

Madde 30 — Doğrudan doğruya orman mahsulâtını işletmek üzere yeniden kurulacak her nevi fabrikaların açılması Ziraat Vekâletinin iznine bağlıdır. Vekâlet bu izni verirken kurulacak fabrikaların kuvvetini, ormanların işletilmesindeki fennî tahammülü ve mevcud fabrikaların sayısını göz önünde tutar.

ALTINCI FASIL

Devlet ormanlarının işletilmesi ve amenajmanı

Madde 31 — Devlet ormanları, Devlet tarafından işletilir.

Madde 32 — Orman işleri ve her türlü işletmeler Ziraat Vekâletine bağlı hükmî şahsiyeti haiz ve mülhak bütçe ile idare olunan Orman Umum Müdürlüğü tarafından yapılır.

Bu müdürlüğün teşkilâtı ve vazifelerini ifa tarzı ayrı bir kanun ile tesbit olunur.

Madde 33 — Kesilecek ağaçlar koru ormanlarında numaralanır ve dipleri Devlet çekici ile damgalanır, numara ve damga dip kütükte kalacak surette kesilir. Dip kütüğün yüksekliği dip kutrunun yarısını geçemez. Baltalıklarda ise kesilmiyerek kalacak olan ağaçlar iyice belli olacak şekilde işaretlenir.

Madde 34 — Devlet orman çekici modeli, yapılacak nizamnamede gösterilir.

Çekicin aid olduğu memurlardan gayrisi tarafından kullanılması yasaktır.

Madde 35 — Her tomruk tam ortasından kabuksuz olarak haçvari pergel ile ölçülür. Numarası, kalınlığı, boyu, nev'i deftere yazılır. Mahrukat odunu kabuklu olarak ster üzerinden kaydolunur.

Madde 36 — Parası verilmeden ve nakliye tezkeresi alınmadan, istif yerlerinden nakliyat yapılamaz. Nakliyat orman idaresinin göstereceği yollardan yapılır. Nakliye tezkereleri daima nâkillerin üzerinde bulunup taleb vukuunda gösterilir.

Madde 37 — Ormandan çıkan kerestelik hasılatın bedel tarifeleri mıntakalar itibarile ve piyasa rayiçlerine göre Orman Umum Mürdürlüğü tarafından tanzim edilerek, Ziraat Vekâletince tasdik olunur.

Diğer nevi orman hasılatının bedel tarifeleri her kazada mahallî piyasalar göz önünde tutulmak şartile, orman idaresinin o kazadaki en büyük memurunun iştirakile idare heyetleri tarafından tanzim edilerek Orman Umum Müdürlüğü tarafından tasdik olunur.

Madde 38 — Ormanlar, baltalık ve koru usullerine göre tanzim ve Orman İşleri Umum Müdürlüğü tarafından tasdik olunacak amenajman plânlarına tevfikan işletilir.

Madde 39 — Devlet ormanlarındaki kat'iyat ve istif her revire göre hazırlanan amenajman plânlarına müsteniden orman idaresi tarafından yapılır.

Her tomruk kesildiği mahalden numaralandıktan ve orman çekici ile damgalandıktan sonra istif mahallerine sevkolunur. Damgasız tomrukların taşınması yasaktır.

Tomruk istihsalinden sonra ormanda bakiye kalan enkazın toplanıp çıkarılması için orman idaresi köylülere müsaade vermekte muhtardır. Bu kısmın istif olunması şart olmadığı gibi mukabilinde bir bedel de alınmaz.

Madde 40 — Büyük mikyasta ve mühim tesisatı icab ettirecek olan ormanlar İcra Vekilleri Heyeti tarafından karar verilmek şartile orman idaresile millî sermayeli Türk şirketleri veya millî bankalar tarafından müştereken işletilebilir.

YEDİNCİ FASIL

Otlak ve mer'a işleri

Madde 41 — Devlet ormanlarının ağaçlı yahut ormandan açılmış çıplak yerlerinde yaylak, kışlak, otlak ve sulama gibi

hakları olanlar bu haklarının taallûk ettiği kısımlar ormanların içinde bulunuyorsa orman idaresi tarafından gösterilecek yollardan girip çıkmağa ve ağaçlarla fidanlara zarar yapılmaması için idare tarafından alınacak diğer nevi tedbirlere riayete mecburdurlar. Bu hak sahipleri tiftik keçisi, kara keçi ve deve hayvanlarını bu yerlere sokamazlar.

Madde 42 — Devlet ormanlarındaki otlaklara hayvan sokulup otlatılmasına orman mühendisleri tarafından tanzim ve mafevk orman başmühendislerince tasdik olunacak plânlara göre Orman Umum Müdürlüğünün izni ile müsaade olunur.

Plânda, otlatılacak hayvanların cins ve nevileri gösterilir.

Yanmış olan orman yerlerine hiç bir suretle hayvan sokulamaz.

Plânlar, otlak zamanından evvel tanzim ve tasdik olunur.

Kuraklık gibi fevkalâde ahvalde Ziraat Vekâletinin izni ile muvakkat olarak Devlet ormanlarının zarar vermiyecek yerlerinde hayvan otlatılabilir.

SEKİZİNCİ FASIL

Muhafaza ormanları

Madde 43 — Ormansızlık yüzünden arazi kayma ve yağmurlarla yıkanma tehlikesine maruz olan yerlerdeki ormanlarla meskûn mahallerin havasını, demiryollarını, şosaları, ziraat edilen mahalleri ciğ, sel gibi zararlardan koruyan ve buraları toz fırtınalarına karşı muhafaza eden, nehir dolmalarının önüne geçen, memleket müdafaası için muhafazası zarurî olan ormanlar İcra Vekilleri Heyeti kararile muhafaza ormanı olarak ayrılabilirler.

Madde 44 — Mülkiyeti Devletten başkasına aid olan ormanların muhafaza ormanı olarak ayrılması icab ederse bu ormanlarla alelûmum muhafaza ormanlarının tamamlanması için bunlara eklenmesi lâzım gelen yerler İcra Vekilleri Heyeti kararile istimlâk olunur.

Madde 45 — Muhafazaya ayrılan ormanlar belli olacak surette münasib işaretlerle sınırlanır.

Madde 46 — Muhafaza ormanlarının korunması bunlardan ne dereceye kadar kat'iyat yapılabileceği ve ne suretle istifade edilebileceği Orman Umum Müdürlüğü tarafından tayin edilip Ziraat Vekilliğince tasdik olunacak hususî usul ve şartlara bağlıdır.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Umuma mahsus ormanlar

BİRİNCİ FASIL

Sınırlama ve harita

Madde 47 — Köy, belediye, idarei hususiye gibi âmme müesseselerine aid umuma mahsus ormanların sınırlanması işini dahi beşinci maddede yazılı tahdid komisyonları yapar. Komisyonların masrafı Devlete, sınırlama işleri ve masrafları alâkadar müesseselere aiddir.

Madde 48 — Umuma mahsus ormanların içinde veya ormandan açılmış çıplak yerlerindeki otlak, yaylak, kışlak ve sulama gibi haklar, açılmış tarlalar ve her nevi malların ormana ziyanı dokunduğu anlaşılırsa Orman Umum Müdürlüğünün muvafakatile alâkalıları bunları istimlâk edebilir.

Madde 49 — Umuma mahsus ormanların komisyonlarca tahdid olunacak sınırlarını alâkadarları tahdid tarihinden itibaren iki sene içinde hendek açmak, kuru duvar yapmak, sabit kayalar üzerinde işaretler hakketmek veya yeniden sabit işaretler dikmek suretile belli etmeğe mecburdurlar.

Madde 50 — Umuma mahsus ormanların haritalarını, orman idaresi yapar. Bu iş için dahi müesseselerden masraf istenemez.

İKİNCİ FASIL

Umuma mahsus ormanların idaresi ve korunması

Madde 51 — Umuma mahsus ormanların idaresi ve korunması, bu kanun hükümlerine göre bunlara sahip olan müesseselere aiddir.

Madde 52 — Umuma mahsus ormanların korunması bu müesseseler tarafından seçilip orman idaresince kabul olunan bekçiler marifetile temin olunur. Vüs'ati 1000 hektara kadar olan ormanlar için bir bekçi tayini mecburidir. Daha geniş ormanlarda her bin hektar ve küsuru için birer bekçi ilâve ve beş bekçiye bir bekçibaşı ve 5000 hektara varan saha için ayrıca bir mühendis veya fen memuru tayin olunur. Mühendis veya fen memurunun tayini Orman Umum Müdürlüğüne aiddir. Bunların ücret ve maaşlarını orman sahipleri öder.

Madde 53 — Devlet ormanlarına aid 24, 25, 26, 28, 33, 35, 36, 41 ve 42 nci maddeler hükmü umumî ormanlarda da tatbik olunur.

Madde 54 — Umumî ormanlarda Devlet ormanlarına aid 23 üncü maddede yazılı şekilde istifade edeceklere izin verme salâhiyeti bu ormanlara sahip olan müesseselerin salâhiyetli memurlarına aiddir. Ancak müesseseler Orman Umum Müdürlüğünün bu ormanlara zarar gelmemesi bakımından bu nevi istifadelerin tahdidi veya tanzimi yolunda göstereceği tedbirlere riayete mecburdurlar.

Madde 55 — Umumî orman sahipleri icab ederse bedel tarifesini kendileri yaparlar.

ÜÇÜNCÜ FASIL

İşletme ve imar işleri

Madde 56 — Umumî ormanları ya sahipleri işletir veya işletmeyi başkasına verebilirler. Ancak bunlar orman idaresi tarafından parasız olarak tanzim edilecek amenajman plânlarına göre işletilir. Bu plânlara riayeti idare kontrol eder.

Madde 57 — Umumî orman sahipleri orman idaresinin nezareti altında ve göstereceği şekilde ormanları imar etmek, vasıflarını yükseltmek ve ormanlar içinde mevcud yaylak, kışlak ve mer'a haklarının istimaline halel vermemek şartile orman sınırları içindeki açık ve yangın görmüş ve seyrekleşmiş kısımları ağaçlandırmak vazifesile mükelleftirler.

Madde 58 — Bilûmum masrafları varidatından mahsub edilmek ve varidat fazlaları kendilerine verilmek üzere sahiplerinin teklif ve rızaları üzerine bu kabil ormanların korunmaları, fennî idareleri ve işletilmeleri orman idaresince deruhde olunabilir.

Madde 59 — Umumî ormanların toprağı ile birlikte şahıslara veya müesseselere devir ve temliki İcra Vekilleri Heyetinden izin almağa bağlıdır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

Vakıf ormanlar

BİRİNCİ FASIL

Vakıf ormanların idareleri ve tâbi olacağı hükümler

Madde 60 — Evkafı sahiha ormanlarile hukuku tasarrufiyeleri mevkuf olan ormanlar hususî orman hükmüne tâbi olup bunların idare, muhafaza ve işletilmeleri mütevellilerine veya Evkaf Umum Müdürlüğüne aiddir.

Madde 61 — Yalnız âşar ve rüsumatı mevkuf olan ormanlar Devletin olup bunlar Devlet ormanları hakkındaki hükümlere tâbidir.

Madde 62 — Evkafı mazbutedae olan vakıf ormanlarının bilûmum masrafları varidatından mahsub edilmek ve varidat fazlaları evkafa verilmek üzere fennî idareleri, korunmaları ve işletilmeleri hususunun orman idaresine verilmesine İcra Vekilleri Heyetince karar verilebilir.

BEŞİNCİ KISIM

Hususî ormanlar

BİRİNCİ FASIL

Sınırlama ve harita

Madde 63 — Hususî orman sahipleri bu kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren iki sene içinde ormanlarının sınırlarını tahdid ederek bu sınırları hendek açmak, kuru duvar yapmak, sabit kayalar üzerine işaretler hakketmek veya yeniden sabit işaretler dikmek suretile belli etmeğe mecburdurlar.

Madde 64 — Hususî orman sahipleri nizamname ile tesbit olunacak zaman ve şekilde ormanlarının haritalarını yapıp orman idaresine vermeğe mecburdurlar. Bu müddet içinde yaptırıp vermedikleri takdirde bu ormanların haritaları orman idaresi tarafından yaptırılır ve masrafları sahiplerinden alınır.

İKİNCİ FASIL

İdare ve korunma

Madde 65 — Hususî ormanların idareleri, korunmaları ve işletilmeleri bu kanun hükümlerine göre sahiplerine aiddir.

Madde 66 — Hususî orman sahipleri 52 nci maddede gösterilen nisbet ve genişliğe göre tutacakları bekçi, bekçibaşı, mühendis veya fen memuru ile ormanlarını muhafaza ve idareye mecburdurlar. Bunların nizamnamede gösterilecek şerait ve evsafı haiz olmaları ve orman idaresince kabul edilmiş bulunmaları lâzımdır. Koruma işini orman sahipleri yapmadığı takdirde bu iş orman idaresince deruhde olunur ve masrafı sahiplerinden alınır.

ÜÇÜNCÜ FASIL

İşletme ve imar işleri

Madde 67 — Hususî ormanlar sahipleri tarafından yaptırılıp orman idaresince tasdik olunacak amenajman plânlarına göre işletilir. Bu plâna riayeti idare kontrol eder. Tayin olunacak müddet içinde bu plânları yaptırıp tasdik ettirmiyenlerin amenajman plânları orman idaresince yapılır ve masraf kendilerinden alınır.

Madde 68 — Devlet ormanları hakkındaki 24, 26, 28, 33, 35, 41 inci maddelerle parası verilmeden kaydı müstesna olmak üzere 36 ncı maddesi ve son fıkrası hükmü müstesna olmak üzere 42 nci madde hükümleri hususî ormanlarda da tatbik olunur.

Madde 69 — Hususî ormanların sahipleri isterlerse bilûmum masrafları varidatından mahsub edilmek ve varidat fazlaları kendilerine verilmek üzere bu ormanların fennî idareleri, korunmaları ve işletilmeleri orman idaresince deruhde olunabilir.

Madde 70 — Hususî ormanların ruhsatname ve nakliye tezkereleri hususî olarak diğer ormanlarınkinden ayırt edilecek bir şekilde yapılır.

Madde 71 — Sahipli koru ormanları bin ve baltalıklar da iki yüz hektardan küçük parçalar teşkil edecek şekilde ne parçalanıp satılabilir ve ne de mirasçılar arasında taksim olunabilir.

Madde 72 — Sahipli ormanların satışları ve intikalleri tapu memurluklarınca aid oldukları mahallî orman idaresine bildirilir.

Madde 73 — Hususî orman sahipleri orman idaresinin vereceği plân dairesinde ormanlarının kat'iyat veya yangın sebebile seyrekleşmiş kısımlarını ağaçlandırmağa ve mevcud ağaçların muhafazası için lâzım gelen imarları yapmağa mecburdurlar.

Madde 74 — 71 inci maddede yazılı veya daha fazla miktarda olan sahipli ormanların sahipleri müteaddid olursa bunlar içlerinden birini veya bir başkasını orman idaresine karşı mes'ul bir müdür olarak göstermek mecburiyetindedirler. Göstermedikleri takdirde orman idaresinin şeriklerden birisini mes'ul müdür seçmeğe hakkı vardır.

Madde 75 — Sahipli ormanlarda bunların sahipleri orman mühendisleri tarafından verilen raporlarla tesbit edilecek emraz ve haşeratın tedavi ve imhasını ve her türlü tathirat icrasını temine mecburdurlar. Tayin edilecek müddet içinde orman sahipleri bunları yapmazlarsa bu işler orman idaresince yapılır ve masrafı kendilerinden alınır.

Madde 76 — Vakıf ve şahıslara aid ormanlardan, amenajman plânlarında senelik tahammül olarak tesbit olunan kerestelik ve mahrukat mikdarından ormanın bulunduğu mıntaka Devlet kaim ağaç tarifesinin dörtte biri ormanın işletilip işletilememesine bakılmaksızın her malî sene için maktuan orman hasılat resmi olarak iki taksitte alınır. Taksitin biri malî yıl başında, diğeri altı ay sonra alınır. Gününde bu resmi vermiyenler hakkında Tahsili Emval Kanunu tatbik olunur.

ALTINCI KISIM

Müşterek hükümler

BİRİNCİ FASIL

Ağaçlandırma ve imar işleri

Madde 77 — Orman Umum Müdürlüğü Devlet ormanlarının vasıflarını yükseltmek ve mevcud yaylak, kışlak ve mer'a haklarının istimaline halel vermemek şartile orman sınırları içindeki açık yangın görmüş ve seyrekleşmiş kısımları ağaçlandırmak vazifesile mükelleftir.

Madde 78 — Orman mefhumu dışında kalan yerlerde Devletin her hangi bir dairesi tarafından yeniden orman yetiştirilmesine lüzum gösterilirse buna Vekiller Heyetince karar verildikten sonra istimlâk ve tesis masrafları alâkalı daireye aid olmak üzere Orman Umum Müdürlüğünce hazırlanacak ve Ziraat Vekâletince tasdik edilecek ağaçlandırma plânlarına göre o yerler orman idaresi tarafından ağaçlandırılır ve buralar orman sicilline alınarak hasılatı bakım masrafına karşılık olmak üzere orman idaresine bırakılır.

Madde 79 — Devlet ormanlarının sınırları içindeki ırmak ve çay kenarlarını ve bunların kaynaklarını tanzim etmek, sellerin husulüne ve yer kaymalarına mâni olacak her türlü tahkimat ve imalâtı yapmak orman idaresinin vazifesidir. Ancak Devlet ormanı içinden geçen şimendifer hattının şosaların ve her nevi tesisatın tahkimi ve tamiri orman idaresine malûmat verilerek alâkadar daire veya bunların sahipleri tarafından yapılır.

Madde 80 — Muayyen bir ormanı olmıyan ve muhiti itibarile ağaçsız olan mıntakalardaki köy ve belediyeler kendi hudutları içinde en az beş hektar vüsatinde bir orman yetiştirmekle mükelleftirler. Bu mükellefiyete tâbi olacak köy ve belediyeler ve bunların yetiştireceği ormanın cinsi ve yeri orman

idaresinin en büyük memurunun iştirakile vilâyet ve kaza idare heyetlerince belli edilir.

Bu suretle orman yetiştirilecek yerlerde bu işe elverişli, Devlete aid arazi mevcud ise bu arazi, menşei ne olursa olsun köy veya belediye şahsiyeti hükmiyesi namına meccanen terk ve temlik olunur. Verilecek arazi miktarını ihtiyaca göre mahallî idare heyetleri tayin eder. Böylece arazi temin edemiyenler intifaı umuma aid yerlerle köyün ve belediyenin gelir kaynağı olan yerlerden fazlasını kısmen veya tamamen köylerde ihtiyar heyetleri, belediyelerde belediye meclisleri kararı ve en büyük mülkiye memurunun tasdiki ile bu işe tahsis edebilirler.

Bu yollardan birisile arazi temin edemiyen köy veya belediyeler, bu iş için icab edecek araziyi köy ve belediyelerin istimlâk kanunlarına göre ve istimlâk suretile tedarike mecburdurlar.

Madde 81 — Orman idaresi, orman yetiştirecek olan köy ve belediyelerin fidan ihtiyaçlarını karşılamak üzere mıntaka orman fidanlıkları tesisine mecburdur. Fidanlıkların tesisinde bu kabil köy ve belediyelere yakınlığı ve fidanların cins ve nev'ini tayinde muhite uygunluğu gözetilir. Fidanlar, alâkalılara fidanlıkta bedelsiz tevzi olunur.

Madde 82 — Orman yapılacak olan bu sahalar, orman memurunun, bu memurun bulunmadığı yerlerde ziraat memurunun daimî murakabesi altındadır.

Ancak, ağaçlandırılacak yerlerin, ağaçlandırılması, korunması ve yetiştirilmesi ve bunlara aid masrafların köy ve belediye bütçelerine konma tarzı Dahiliye ve Ziraat Vekâletlerince müştereken hazırlanacak talimatname ile tesbit ve tanzim olunur.

Madde 83 — Şimendifer idareleri, Devlet, vilâyet, belediye ve köyler yeniden yapacakları demiryolları ve şoselerin kenarlarına fidan dikmek, bunları yetiştirmek ve korumakla mükelleftirler.

Şimdiye kadar yapılmış olan demiryolları ve şose kenarlarını da böylece tedricen ağaçlandırmaya mecburdurlar.

Madde 84 — Ağaç sevgisini körpe ve genç dimağlara kuvvetle aşılamak için bütün ilk ve orta mekteb talebelerile askerlere ağaçların faydalarını zihinlere yerleştirecek dersler okutturulması, bahçeleri müsaid ise mekteb ve kışlalarda her yıl ağaç diktirilmesi ve bunların korunması için Ziraat Vekâleti ile birlikte Millî Müdafaa ve Maarif Vekâletleri bir program hazırlayıp tatbik ederler.

Madde 85 — Her vilâyette valiler senenin muayyen mevsiminde ağaç bayramı tertib etmekle mükelleftirler. Bu bayramlarda her vatandaş avlusuna, yol kenarlarına, boş yerlere ağaç dikmeye ve bunları koruyup yetiştirmeğe davet olunur. Fazla ağaç yetiştirenlere mükâfatlar verilir. Bayramın ne zaman başlıyacağı, kaç gün devam edeceği ve ağaç yetiştirenlerden kimlere ne mikdar mükâfat verileceği vilâyet idare heyetlerince tesbit ve ilân edilir. Hususî idareler, belediyeler, köy ihtiyar heyetleri bu bayramlar için lüzumu olacak fidanları ve verilecek mükâfatı temin ve tedarik ederler. Ziraat Vekâletinin fidanlıklarından da mümkün mertebe istifade olunur.

Madde 86 — En ufak parçası yarım hektardan ve parçaları yekûnu bir hektardan aşağı olmamak şartile yeni ağaçlandırılan arazi sahibi, teşcirden itibaren yirmi sene için bu sahalara aid bütün vergilerden muaf tutulur.

Bu sahaları orman halinde muhafaza etmiyenlerden vergi muafiyeti kaldırılır.

Hâli arazide ağaçlandırma yapmak istiyenler vali veya kaymakama müracaat ederler. Bu yerlerin hâli araziden olduğu anlaşıldıktan sonra orman memurları tarafından yapılacak ağaçlandırma plânına göre ağaçlandırma işine vilâyet veya kaza idare heyetlerince izin verilir.

Orman teşkilâtı bulunmıyan vilâyetlerde ağaçlandırma plânını ziraat memurları yapar. Plânlar meccanen yapılır.

Ağaçlandırılan saha; ağaçlandırılmasını takib eden beşinci senenin sonunda idare heyetleri kararile ağaçlıyana temlik edilir. Ağaçlanan sahayı orman halinde muhafaza etmiyenlerden temlik edilen yer geri alınır.

Madde 87 — Orman sınırları dışında olup da yeniden orman yetiştirilmesine Vekiller Heyetince karar verilecek olan yerler Orman Umum Müdürlüğünce hazırlanıp Ziraat Vekilliğince tasdik edilecek ağaçlandırma plânlarına göre orman idaresi tarafından ağaçlandırılır.

İKİNCİ FASIL

Orman yangınlarının söndürülmesi

Madde 88 — Ormanların içinde ve yakınında ateş veya yangın alâimi görenler bunu derhal orman idaresine veya en yakın muhtar, jandarma daireleri veya mülkiye âmirlerine haber vermeğe mecburdur.

Madde 89 — Ormanlarda yangın olduğunda yangına yakın köy ve beldelerin 18 yaşını bitirip elli yaşını doldurmamış bütün erkek nüfusu beraberlerinde mevcud balta, kürek, kazma, testere gibi yangın söndürmeğe yarıyacak aletleri ile yangın yerine gitmeğe ve yangını söndürmeğe mecburdurlar.

Bu gelenler yangını söndürmeğe kâfi gelmezse daha ileridеki köy ve belde halkından mükellef olanlar da yangın yerine gönderilirler. Aynı şekilde vali, kaymakam, nahiye müdürü ve köy muhtarları ve civarındaki asker ve jandarma kıt'a kumandanları yangın mahalline yardımcı göndermeğe ve icabında bizzat gitmeğe mecburdurlar.

Madde 90 — Yangın söndürülmesinde çalışanların bu yüzden hasara uğrıyan malları Devlet ormanlarında orman idaresi; diğer ormanlarda alâkalıları tazmine mecburdurlar.

Madde 91 — Ormanlarda yangın söndürülmesi için gideceklerin muayyen tarifeli vasıta ile hareket ettikleri takdirde ücreti orman idaresi tarafından ödeneceği gibi müstacel zamanlarda salâhiyetli memurların görecekleri lüzum üzerine bunlar kamyon, araba gibi diğer vasıtalarla da gidebilirler. Bunların ücreti de orman idaresi tarafından ödenir.

Bunlara söndürme işinde çalıştıkları müddetçe Devlet ormanlarında orman idaresi, diğer ormanlarda alâkalılar tarafından parasız ekmek verilip başkaca ücret verilmez.

Madde 92 — Yangın söndürülürken sakatlananlara sakatlık derecesine göre ve ölenlerin ailesine, polis ve jandarma efradına verilen tazminat kadar Devletçe para verilir. Yaralananlar en yakın hastaneye sevkedilirler. Bütün hastaneler bu gibi sakatlananları hemen kabule mecburdur. Devlet ve âmme müessesesi hastanelerinde bunlar parasız bakılır. Hususî hastanelerde bakma parasını orman idaresi öder.

Madde 93 — Orman yangınları için çekilen telgrafları, telgrafhane, demiryol istasyon memurları parasız ve acele çekmeğe ve telgrafı alan memurlar da bunu hemen mahalline göndermeğe mecburdurlar.

Madde 94 — Mahallî Hükûmetin veya orman memurlarının sevk kâğıdı üzerine istasyon memurları yangını söndürmek üzere gidecek olanları asker tarifesile ve mahsubu bilâhara yapılmak üzere yangına civar olan mahalde indirmek şartile yolcu veya marşandiz katârile göndermeğe mecburdurlar.

ÜÇÜNCÜ FASIL

Ormanlardaki artıkların temizlenmesi

Madde 95 — Bütün ormanlarda yapılacak kesimlerden kalacak ve zarar verecek olan artıkların ya ormanın boş mahallinde toplatılması veyahut orman haricine çıkarılması mecburidir.

DÖRDÜNCÜ FASIL

Orman memurlarının tahlifi ve silâh taşıma hakları

Madde 96 — Bütün orman mühendis, fen memuru, idare, koruma memurları vazifeye başlamazdan evvel bulundukları kaza veya vilâyet merkezlerindeki sulh hâkimleri tarafından yemin ettirilerek buna dair kendilerine bir vesika verilir.

Yemin: Vazifemi ifa ederken Cümhuriyet kanunlarının hükümlerinden ayrılmıyacağıma, doğruluk ve namuskârlık icablarına riayet edeceğime ant içerim: şeklinde olur.

Madde 97 — Bütün ormanlarda vazife gören memur ve müstahdemler memuriyet derecelerine göre şekilleri nizamname ile tesbit edilecek elbise giyeceklerdir.

Bunların her birisi Orman Umum Müdürlüğünce verilmiş bir hüviyet cüzdanı taşıyacaklardır.

Madde 98 — Orman mühendis ve fen memurlarile idarece münasib görülecek diğer memurlar, bekçibaşılar ve bekçiler Hükûmetin seçeceği bir silâh ile teçhiz olunurlar.

Orman bekçileri ve bekçibaşıları orman suçlarına aid delilleri bir zabıt varakasile tesbit, musaderesi icab eden malları zabt ve icabında suç faillerini yakalamak vazifesile mükelleftirler.

Orman bekçileri ve bekçibaşıları kendi mıntakaları dahilinde her nevi suç faillerini yakalamakta, zabıtanın taleb edeceği muaveneti yapmaya da mecburdurlar.

Madde 99 — Her sınıf orman bekçi ve bekçibaşıları muvazzaf oldukları orman mıntakalarında av tezkeresi olmıyanların ve orman idaresinden izin almamış olanların avlanmalarını meneder ve zabıtai saydiye nizamnamesi hükmüne göre bu gibilerin av silâhlarını dahi musadereye salâhiyetlidirler.

Madde 100 — 98 inci maddeye göre silâh taşımaya salâhiyeti olan orman memurları kendilerine verilen silâh ve levazımını temiz tutmağa mecburdurlar. Bunları hiç bir sebep ve bahane ile başkalarına veremez ve satamazlar. Aksi harekette bulunanlar inzıbatî cihetten 2049 numaralı kanun hükümlerine ve cezaî cihetten de Türk Ceza Kanunu hükümlerine tâbi tutulurlar.

Madde 101 — Silâh taşımaya salâhiyetli olan orman memurları ancak Türk Ceza Kanununun 49 uncu maddesinde yazılı hallerde silâhlarını kullanabilirler.

Madde 102 — Umuma mahsus ormanlarla hususî ormanlardaki bekçi ve bekçibaşıları dahi Devlet ormanlarındaki bekçi ve bekçibaşıların vazife ve salâhiyetlerini haizdirler.

BEŞİNCİ FASIL

Cezaî hükümler

Madde 103 — Bu kanunun ikinci maddesine göre ağaç kat'iyatı orman idaresinin iznine tâbi tutulan mıntakalardaki ağaçları bu idareden izin almadan kesenler, sökenler veya bu ağaçların kurumasını icab ettirir işleri yapanlar Ceza Kanununun 516 ncı maddesinin 1 inci fıkrasında yazılı ceza ile cezalandırılır. Eğer bunları ağaçların sahipleri yaparlarsa bir aya kadar hafif hapis veya 20 liradan 100 liraya kadar hafif para cezasına mahkûm edilirler.

Madde 104 — 17, 18 ve 19 uncu madde hükümlerine göre zatî ihtiyaçları için kendilerine verilen kerestelik ağaç veya mahrukatı başkasına satanlar, satılan şeyin miktarı nazarı itibara alınarak 100 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Madde 105 — Ormanlardaki yaş ağaçların kabuğunu soyanlar, ve bu ağaçları yaralıyanlar, boğanlar, tepelerini veya tekmil dallarını koparanlar veya kesenler, bunlardan çıra ve yalamuk çıkaranlar, burç alanlar, orman örtüsünü kaldıranlar, orman toprağını kuvvetlendirmek için dikilen her çeşit nebatları zedeliyenler veya koparanlarla ruhsatsız ağaç kesenler yapılan zararın ehemmiyeti nazarı itibara alınarak bir haftadan altı aya kadar hapis ve beş liradan beş yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır. Ağaç kesmeden gayrı hallerde yapılan zarar çok hafif olursa yalnız para cezası hükmedilir. Bu suretle çıkarılan ağaç ve mahsullerin musaderesine de karar verilir. Taleb halinde ayrıca tazminata da hükmolunur. Bu tazminat Devlet ormanları için yapılan mıntaka tarifesinde gösterilen bedeldir.

Madde 106 — Geçen maddede yazılan işleri orman sahipleri yaparsa yapılan zararın miktarına göre bir haftadan üç aya kadar hapis veya beş liradan 500 liraya kadar ağır cezayı nakdî ile cezalandırılırlar.

Madde 107 — İzin almadan 23 üncü maddede yazılı işleri yapanlarla bu işleri yapması için orman idaresince tayin olunacak şartlara riayet etmiyenler bir aya kadar hafif hapis veya 30 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır ve bu suretle çıkarılan mahsullerin müsaderesine de karar verilir.

Madde 108 — 24 üncü maddeye göre izin almadan ormanlarda maden veya taş ocakları açanlar elli liradan iki yüz liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılırlar ve açtıkları ocaklar kapattırılır başkaca zarar gelmiş ise tazmin ettirilir. İzinle bu nevi ocakları açanlar tayin olunacak tedbirlere riayet etmezlerse bu cezanın yarısı hükmolunmakla beraber bu tedbirlere riayet edilinciye kadar ocakları idarece işlemekten menolunur.

Madde 109 — 25 inci maddede yasak olduğu yazılı işleri yapanlarla bu maddede yapılması izne bağlı işleri izinsiz yapanlar 15 günden bir seneye kadar hapisle cezalandırılır ve taleb halinde zarar varsa tazminata da hükmolunur.

Madde 110 — İzin almadan 26 ncı maddede yazılı yerlerde fabrika yapanlar 100 liradan 500 liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır ve fabrikanın işlemesi menedilir. Bu yerlerde izinle yapılan fabrikalardan çıkan zararlı gazları orman idaresince tayin olunacak müddet içinde izale etmiyenlerden 50 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır ve zarar izale edilinciye kadar idarece fabrika işlemekten menolunur.

Madde 111 — 28 inci maddede yazılı işleri izin almadan yapanler Türk Ceza Kanununun 526 ncı maddesinin 1 inci fıkrasındaki ceza ile cezanlandırılır ve açılmış olan ocak kapattırılır.

Madde 112 — Devlet çekicile damgalanan ağaçları keserken bu damgayı 34 üncü maddede yazılı şekilde dip kütükte bırakmıyan veya yüksek kesenlerle nakliye tezkeresi almaksızın ormandan ağaç çıkaranlar ruhsatsız ağaç kesenlere verilecek ceza ile cezalandırılır. Nakliye tezkeresiz çıkarılan ağaçların musaderesine de karar verilir.

Madde 113 — Ormanda kesilen ağaçlardan yapılacak tomrukları damgasız olarak istif mahalline veya başka tarafa götürenlerle her nevi ormanlarda 41 inci madde hükmüne muhalif hareket edenler 5 liradan 25 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır. Damgasız nakledilen tomrukların musaderesine de karar verilir.

Madde 114 — 42 nci maddeye göre izin almaksızın her nevi ormanlara kasden hayvan sokanlar, sokulan hayvan adedi nazarı itibare alınarak bir aya kadar hafif hapis ve 50 liraya kadar hafif para cezası ile cezalandırılır. Kayıdsızlık ve teseyyüb eserile hayvan girmiş ise veya mezkûr maddede yazılı surette gösterilecek şart ve tedbirlere riayet edilmemişse yalnız para cezası hükmolunur.

Madde 115 — Ormanların içinde veya yakınında ateş veya yangın alâimi görüp de bunu 88 inci maddede yazılı yerlere haber vermiyenler veya söndürülmesi mümkün olup da bunu söndürmiyenler 50 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Madde 116 — 89 uncu maddeye göre ormanlarda vukua gelecek yangınları söndürmek için salâhiyetli memurlar tarafından yangın mahaline gitmeleri emrolunduğu halde gitmiyenlerle gidip de çalışmıyanlardan kaymakam veya valinin kararile 5 liradan 10 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu kararlar kat'idir. Mezkûr maddede yazılı memurlardan yangın yerlerine yardımcı göndermiyenlerle alâka göstermiyenler Türk Ceza Kanununun 230 uncu maddesinin 2 nci fıkrasına göre cezalandırılır.

Madde 117 — Muhafazaya ayrılmış ormanlarda ormanlara müteallik suçları işliyenlerin müstahak olacakları ceza üçte birden yarıya kadar artırılarak hükmolunur.

Madde 118 — 63 üncü maddede yazılı müddet içinde ormanlarının sınırlarını muayyen işaretlerle billi etmiyen orman sahiplerinden 20 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu cezanın infazından sonra altı ay içinde yine bu mükellefiyeti ifa etmezlerse verilecek ceza elli liradan eksik olmaz.

Madde 119 — Hususî orman sahipleri 73 üncü madde hükmüne göre mükellef oldukları ağaçlandırma ve imar işlerini tayin olunacak müddet içinde verilecek plân dairesinde yapamadıkları ve 95 inci madde hükmüne göre temizleme mükellefiyetini yine tayin edilecek müddet içinde ifa etmedikleri takdirde kendilerinden 10 liradan 200 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu cezanın infazından sonra kendilerine yeniden verilecek münasib mühlet içinde yine yapmazlarsa bu işler orman idaresi tarafından yapılır ve masrafı kendilerinden alınır.

Madde 120 — 105, 106, 107, 112 ve 113 üncü maddelere göre musaderesine karar verilecek olan malları bunların kanunsuz olarak kesildiğini, nakledildiğini veya toplandığını bildiği halde satın alanlar, taşıyanlar, işliyenler, kabul edenler veya gizliyenler bu malların miktarına göre beş liradan 200 liraya kadar ağır para cezasile cezalandırılır ve malların bunların elinden musaderesine karar verilir. Musadere olunacak malları taşıyan vasıtalar dahi suçta medhali olmıyan kimselere aid olmamak şartile zabt ve musadere olunur.

Madde 121 — Ormanlardan verilen ağaç ve sair mahsulâtı tayin edilen müddetler içinde makbul mazereti olmaksızın çıkarmıyanların bu malları orman idaresince ya istif mahalline veyahut da münasib bir mahalle naklettirilir ve masrafı kendilerinden alınır. Keyfiyet mal sahibine yazı ile bildirilir. İhbardan sonra vuku bulan her türlü zarar ve ziyandan Devlet mes'ul olmaz.

Madde 122 — Ağaçlara vurulan resmî damga ve numaraları bozanlar ve orman sınırlarındaki taksimat ve saireye mahsus işaretleri ve levhaları kaldıranlar, belirsiz edenler, yerlerini değiştirenler bir aya kadar hafif hapis ve 50 liraya kadar hafif para cezasile cezalandırılır.

Madde 123 — Orman içinde kimlerin ne gibi ahvalde ateş yakacaklarına ve bu gibilerin ne gibi tedbirlere riayet edeceklerine dair nizamnamede gösterilecek şart ve ihtiyatî tedbirlere riayet etmiyerek ateş yakanlar ve ormanlar içine sönmemiş sigara atanlar Türk Ceza Kanununun 566 ncı maddesinin birinci fıkrasına göre cezalandırılır.

Madde 124 — Orman mühendislerinin gösterecekleri lüzum üzerine mahallin en büyük mülkiye memuru kuraklık veya yangın olup da henüz söndürülmüş fakat sirayet ihtimalleri tamamen bertaraf edilmemiş olmak gibi fevkalâde zamanlarda muayyen bir müddet için ormanlara girmeği men ve oralardaki işleme ameliyatının tatilini emredebilirler. Bunlara riayet etmiyenlerden 50 liraya kadar hafif para cezası alınır.

ALTINCI FASIL

Suçların takibi

Madde 125 — Orman bekçileri ve bekçibaşıları orman suçlarına aid tutacakları zabıt varakalarını zaptedecekleri alâtı cürmiye ve nakil vasıtaları ile derhal bağlı olduğu âmire gönderirler. Âmir de vakit geçirmeksizin bunları Cümhuriyet müddeiumumisine tevdi eder. Hüviyeti anlaşılamıyan suçluları en yakın zabıta merkezine götürmeğe salâhiyetlidirler.

Madde 126 — Bu kanunda cezaları tayin edilen orman suçlarına müteallik davalar sulh hâkimleri tarafından görülür.

Orman suçlarına aid davalar mahkemelerce acele mevaddan sayılır.

Madde 127 — Orman suçlarından dolayı tutulan ağaç, tomruk, kereste, mahrukat ve sair mahsulât ile nakil vasıtaları bekçi ve bekçibaşılar tarafından zaptedilerek muhafaza edilmek üzere en yakın belediyeye veya köy muhtarına veya muhtarın vekiline bu da bulunmazsa ihtiyar heyeti azasından birine makbuz mukabilinde teslim olunur. Bunlardan çürüyecek ve bozulacak olanlarla muhafazası müşkül bulunanlar sulh mahkemesi kararile en yakın pazar mahalline götürülerek idarenin satış komisyonu marifetile ve açık artırma ile satılır. Masraflar çıktıktan sonra geri kalan para emanet olarak bankaya yatırılır. Mahkemece bunların iadesine karar verilirse mevcud olanlar aynen, satılanların bedelleri iade olunur ve nakil masraflarından başka hiç bir masraf alınmaz.

Madde 128 — Orman içinde kim tarafından kesildiği veya hazırlandığı belli olmıyan ağaçları ve sair orman mahsullerini orman idaresi usulen satar. Bunların bedeli irad kaydolunur.

Madde 129 — Orman bekçi ve bekçibaşıları ormanlar içinde hüviyeti anlaşılamıyan ve hal ve vaziyetleri şüphe uyandıran kimseleri en yakın köy muhtarına veya ihtiyar heyetine veya zabıta merkezine götürüp teslime salâhiyetlidirler.

Muhtar veya ihtiyar heyetleri de hüviyetlerini tesbit edemedikleri bu gibileri zabıtaya teslim ile mükelleftirler.

Madde 130 — Ormanlarda başı boş görülen hayvanlar en yakın köy muhtarlarına veya belediyelere makbuz karşılığı teslim olunur. Hayvan sahibi zuhur edip zabıt varakasını imza ederse hayvan kendisine verilir. Muhtara veya belediyeye teslimden itibaren 15 gün içinde sahibi bulunmıyan hayvanlar idarece usulen satılarak bedeli bankaya yatırılır. Bankaya yatırıldıktan sonra bir sene içinde sahibi zuhur etmezse bu bedel orman idaresince irad kaydolunur.

Hayvan sahibi bakma masraflarını ödemeğe mecburdur.

Madde 131 — Orman suçlarından mütevellid aranmayı icat ettiren haller, Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 97 nci maddesinde yazılı tehirinde mazarrat umulan hallerden sayılır ve bu aramaları, orman bekçi ve bekçibaşıları mezkûr 97 nci madde hükmüne tevfikan yaparlar.

Madde 132 — Bu kanunda cezaları tayin olunan orman suçluları için dava müruru zamanı bir sene ve ceza müruru zamanı iki senedir.

Muvakkat hükümler

Muvakkat madde 1 — Mülkiyeti Devletten başkasına aid ve bu kanunun mer'iyeti tarihinde mevcud olan ormanlardan:

A - Devlet ormanlarına bitişik olanlar; köylülerin şahsî mülkiyetinde olup da sahaları miktarı elli hektarı geçmiyenler hariç olmak üzere miktarları ne olursa olsun,

B - Devlet ormanlarına bitişik olmıyanlar; sahaları miktarı bin hektarı geçenler Devletçe istimlâk olunur.

Köy ve belediye orta malı ormanlarla mazbut vakıflardan olan ormanlar bu hükümden müstesnadır.

Bu istimlâk muameleleri kanunun mer'iyeti tarihinden itibaren nihayet iki sene içinde ikmal olunur.

Muvakkat madde 2 — Birinci muvakkat madde mucibince istimlâk edilecek olan ormanların istimlâk bedeli 1936 malî yılındaki arazi vergisine esas olan kıymettir.

İstimlâk edilecek olan ormanın 1936 malî yılında arazi vergisine matrah olacak kıymeti bulunmadığı takdirde bu kıymet 2901 numaralı Arazi Tahrir Kanununda yazılı tahrir komisyonları marifetile 1331 yılı rayicine göre takdir edilerek usulü dairesinde kat'iyet iktisab ettikten sonra bunun 6 misli istimlâk bedeli addolunur.

Muvakkat madde 3 — İstimlâk edilecek ormanlar Ziraat Vekâletince mahallinin en büyük mülkiye memuruna bildirilir. Bunlar, tayin olunan kıymeti gösterir ihbarname ile bir ay içinde ferağ muamelesinin icrası lüzumunu usulü dairesinde sahibine tebliğ ederler. Bir ay içinde ferağ muamelesini icra etmiyenlerin rıza ve muvafakatlarına bakılmıyarak istimlâk bedeli Ziraat Bankasına tevdi edildikten sonra bu ormanlar Hazine namına, bir gûna harç ve resim alınmaksızın tapuda tescil edilirler.

Muvakkat madde 4 — Ormanların Devlet tarafından işletilmesi bütün ormanlar için def'aten tatbik edilmeyip vilâyetler üzerinde tedricen tatbık olunur ve nihayet on sene içinde ikmal edilir.

Muvakkat madde 5 — Bu kanun mer'iyet mevkiine girdiği tarihten evvel mukavele ile işletilmeleri hakikî veya hükmî şahıslara verilmiş olan Devlet ormanlarının işletilmeleri eğer mukavelelerindeki müddetler daha evvel hitam bulmıyorsa nihayet on seneyi geçmemek üzere İcra Vekilleri Heyeti kararile bu şahıslar uhdesinde bırakılabilir.

Bu hükümlere göre mukaveleleri feshedilecek olanlara verilecek tazminat bu işletme için orada yaptıkları lüzumlu tesisat ve inşaatın mukavelenin feshedildiği zamandaki bunların mukavele şartlarına göre Devlete intikal edip etmiyecekleri de nazara alınarak takdir edilecek kıymetlerinden ibaret olacaktır.

Muvakkat madde 6 — Devlet işletmesinin henüz teessüs etmediği yerlerde memleketin umumî veya mahallî kereste veya mahrukat ihtiyacı göz önünde tutularak tahammülleri müsaid olan ormanlardan muvakkat plân ve raporlarla ve kısa müddetli mukavelelerle kerestelik veya mahrukat ağaçları satışa çıkarılır.

Bunlardan başka maden ocaklarında kullanılacak direklerle resmî dairelerin telefon ve telgraf direkleri, travers ve köprü ve tünel ihtiyaçları için tahammülleri müsaid olan ormanlardan tarife bedelile ağaç verilir.

Muvakkat madde 7 — Devlet işletmesi henüz teessüs etmiyen yerlerde (18) inci maddenin 1 inci fıkrası ile (19) uncu maddede yazılı kimselere ihtiyaçları için o maddelerde gösterilen bedel ile kerestelik veya mahrukat için ağaç verilir.

(18) inci maddenin 2 nci fıkrasında yazılı geçimleri ötedenberi kendi vasıtaları ile iç pazarlara getirip sattıkları kereste, odun ve kömüre bağlı olan köylülerin iştirâk edebileceği miktarda kerestelik veya mahrukat için ağaçlar satışa çıkarılır.

Muvakkat madde 8 — Plânları yapılıp tasdik edilinciye kadar vakıf ve hususî ormanlardan 76 ncı madde mucibince alınacak hasılat resmi yerine katedecekleri kerestelik ve mahrukat için Devlet ormanları kaim ağaç tarifesinin nısfı, orman hasılat resmi olarak tahsil olunur.

Son maddeler

Madde 133 — Bu kanunun tatbik suretini gösterir bir nizamname yapılır.

Madde 134 — 1 kânunusani 1285 tarihli Orman Nizamnamesi ve zeyilleri ve tersane ve tophane idarelerine muktazi kerestenin tedarik ve itasına dair 1 kânunusani 1285 tarihli nizamname ve devairi resmiyeye lüzumu olan ve fıkara ahaliye tevzi edilecek mahrukat ile ciheti askeriyeye lüzumu olan telgraf ve telefon direkleri ve mahrukatın bilmüzayede tarife bedeli üzerinden resmi alınarak ita edilmesine dair 109 numaralı kanun ve meccanen kereste kat'ına müsaade itasına dair 239 numaralı kanun ve Devlet ormanlarından köylülerin intifa hakkına dair 484 numaralı kanun ile zeyli ve bilûmum ormanların fennî usul dairesinde idare ve işletilmeleri hakkındaki 504 numaralı kanun ile zeyli ve 2510 numaralı İskân Kanununun ormanlara taallûk eden hükümlerile bu kanuna muhalif bilûmum ahkâm mülgadır.

Madde 135 — Bu kanun hükümleri 1 haziran 1937 tarihinden itibaren yürümeğe başlar.

Madde 136 — Bu kanun hükümlerini İcra Vekilleri Heyeti yerine getirir.

I - Bu kanunla ilgili:
765 numaralı kanun 320
2049 „ „ 2143
2510 „ „ 2733
2901 „ „ 3220 sayılı Resmî Gazetede ve Tahsili Emval Kanunu 313 numaralı Takvimi Vakayide, İkinci Tertib Düstur C. I S. 624 dedir.

II - Bu kanunun 134 üncü maddesile lâğvedilen:
a - 109 numaralı kanun 12
481 „ „ 70
504 „ „ 71 sayılı Ceridedei Resmiyede
b - 239 numaralı kanun Üçüncü Tertib Düstur C. 3 s. 87, 1 kânunusani 1285 tarihli Orman Nizamnaemesi Birinci Tertib Düstur C 2 s. 404 de ve Tersane ve Tophane İdarelerına muktazi kerestelerin tedarik ve itasına dair 1 kânunusani 1285 tarihli nizamname Birinci Tertıb Düstur C. 2 s. 415 dedir.

Devlet dairelerinin vekâletlere tefriki ve siyasî müsteşarların vazifeleri hakkında kanun

Kanun №: 3117 *Kabul tarihi: 8/2/1937*

I

Vekâletler : Kabine

Madde 1 — Devlet daireleri, biri Başvekâlet olmak ve adedleri on ikiden az ve on altıdan fazla olmamak üzere vekâletlere ayrılır. "Devlet Vekili„ denilen vekâletsiz vekiller de bu âdada dahildir.

Madde 2 — İcra Vekilleri Heyetinin kaç vekâletten terekküb edeceği, her kabine teşkilinde Başvekil tarafından gösterilen ve Cümhur Reisinin tasdikına iktiran eden kabine azasına göre taayyün eder.

II

Siyasî müsteşarlar

Madde 3 — Siyasî müsteşarların adedini ve hangi vekâlet işlerinde vazife göreceklerini Başvekil tayin eder ve kararnamesi ona göre tanzim ve tasdik olunur. Lüzumuna göre bir vekâlet için birden fazla siyasî müsteşar seçilebilir.

Madde 4 — Siyasî müsteşarların İcra Vekilleri Heyetinin içtimaına iştiraki Başvekilin davetile olur. Vekiller Heyetinde reyleri istişaridir.

Madde 5 — Siyasî müsteşarlar, kendilerine tevdi olunan muayyen işlerden dolayı şahsî mes'uliyet yüklenmiş olurlar. Ancak bu işlerden dolayı vekillerin Büyük Millet Meclisine karşı siyasî mes'uliyetleri tamamen bakidir.

Madde 6 — İcra Vekilleri Heyetinin toptan istifa veya ıskatile siyasî müsteşarların vazifeleri de nihayet bulur. Ancak bir vekilin münferid istifa veya ıskatı o vekâletteki siyasî müsteşarın da çekilmesini intac etmez.

Madde 7 — Siyasî müsteşarların vazifeleri umumî surette ve mes'ul vekilin direktifi dairesinde; vekilin bizzat yapacağı bütün işlerde vekile yardım etmek, idaresi kendilerine verilen muayyen vekâlet hizmetleri hakkında icab eden kararları vermek, vekâletin, Büyük Millet Meclisindeki işlerini vekiller namına takib ve intac eylemek, vekillerin muhatab oldukları suallere vekil namına cevap vermekten ibarettir.

Madde 8 — Siyasî müsteşarların yedinci maddede esasları gösterilen vazifelerinin hudud, derece ve nevileri İcra Vekilleri Heyeti tarafından ayrıca bir kararname ile tayin olunur.

Madde 9 — Siyasî müsteşarlara mebusluk tahsisatına ilâve olarak ayda iki yüz lira tahsisat verilir.

Madde 10 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 11 — Bu kanun hükümlerini Başvekâlet tatbika memurdur.

16/2/1937

1936 malî yılı Muvazenei Umumiye Kanununa dahil bazı daire bütçelerile (M) cedvelinde değişiklik yapılması hakkında kanun

Kanun №: 3118 *Kabul tarihi: 8/2/1937*

Madde 1 — 1936 malî yılı muvazenei umumiyesine dahil bazı daire bütçelerinin ilişik (1) sayılı cedvelde yazılı tertibleri arasında 302 468 liralık münakale yapılmıştır.

Madde 2 — 1936 malî yılı Düyunu Umumiye ve Maarif Vekâleti bütçelerinin ilişik (2) sayılı cedvelde gösterilen tertiblerinden 22 900 lira tenzil edilerek Maliye ve Maarif Vekâletleri bütçelerinde yeniden açılan ve ilişik (3) sayılı cetvelde numaraları ve isimleri yazılı fasıl ve maddelere fevkalâde tahsisat olarak konulmuştur.

Madde 3 — 2984 sayılı kanunla umumî muvazeneye alınan Yüksek Mühendis Mektebi ile Konya Ovası Salama İdaresinin mülhak bütçe ile idare olundukları zamana aid borçlarının ödenmesi için 1936 malî yılı Nafıa Vekâleti bütçesinde (Yüksek Mühendis Mektebinin borçları) adile yeniden açılan 716 ncı fasla 8840 ve Ziraat Vekâleti bütçesinde (Konya Ovası Sulama İdaresi borçları) adile yeniden açılan 857 nci fasla 8816 lira fevkalâde tahsisat konulmuştur.

Madde 4 — 1936 malî yılı Muvazenei Umumiye Kanununa bağlı (M) cetveline 150 lira ücretli (Kars Lisesi) ilâve edilmiştir.

Madde 5 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 6 — Bu kanunun hükümlerini icraya Maliye Vekili memurdur.

16/2/1937

CETVEL (1)

F.	M.	Muhassasatın nev'i	Tenzil edilen Lira	Zammedilen Lira
		Başvekâlet		
69	3	İşletme		2 000
		Maliye Vekâleti		
147		Merkez mefruşat ve demirbaşı		2 000
		Düyunu Umumiye		
219		Düyunu umumiye senelik müretteb atı ve meclisi idare masarifi olarak isabet eden	4 000	
		Jandarma Umum Kumandanlığı		
439	2	Hayvan yem bedeli	60 000	
440	1	Melbusat		60 000
		Maarif Vekâleti		
592		Memurlar maaşı	40 000	
593		1683 numaralı kanunun 58 inci maddesi mucibince verilecek tekaüd ikramiyesi		9 000
597	1	Müdür ve muavin ücretleri		2 000
	2	Muallim ders ücretleri		90 620
		Fasıl yekûnu		92 620
603		Vilâyetler mefruşat ve demirbaşı		648
604	2	Kırtasiye	288	
605		Vilâyetler müteferrikası	360	
606	1	İcar bedeli	1 800	
607		Daimî memuriyet harcırahı		7 000
608		Muvakkat memuriyet harcırahı		10 000
609		Müfettişler harcırahı		9 000
614	1	Tetkik masrafları		1 500
617	2	Bakanlıkça halka, kurumlara ve öğretmenlere parasız dağıtılmak üzere telif veya tercüme ettirilecek kitablar, dergiler ve diğer basma yayınların basma, tercüme ve her türlü neşir masrafları	14 200	
619		İnkılâb Müzesi için belge toplama masrafı	1 000	
621	2	1937 Paris Sergisi masrafları	27 900	
622		İlk ve orta öğretim öğretmenleri ile ilk öğretim ispekterleri kursları masraf, harcırah ve ücretleri		10 000
631		İstanbul Kandilli rasathanesi masrafı		1 000
632	4	Dersane levazımı ve bilûmum ders âletleri, demirbaş ve mefruşat		1 000
633	9	Anadolu halk şarkılarını ve halk oyunlarını ve danslarını ve mahallî kıyafetleri sinema ve plâka almak için âlet mübayaası ve bu işte kullanılacak yerli ve yabancı uzmanların ücret ve yol parası, halk türkülerinin derlenme ve armonize edilme masrafları ile batı şan eserlerinin dilimize adapte edilmesi masrafları	5 000	

F.	M.	Muhassasatın nev'i	Tenzil edilen Lira	Zammedilen Lira
637	4	Melbusat	3 000	
638	1	Meccanî talebenin pansiyon ücretleri, melbusat, kitap ve sair masrafları	5 000	
640	1	Mahrukat, tenvirat, tathirat, mualecat	229	
641	4	Hamam, traş, meccanî talebe harçlığı ve yol masrafı, seyyiyer talebe masrafı, telefon tesisatı ve mükâleme bedeli	771	
644		Meslek mektebleri ecnebi uzman ve uzman muavinleri ve tercümanları ile ecnebi öğretmen ve usta ücuratı ve bunların memleket dahilinde gidiş, geliş ve seyahat harcırah ve yevmiyeleri	2 600	
645	2	Kütüpanelerin tasnif ve nakil masrafı		1 500
653	1	İdare heyeti maaşı	300	
	2	İdare heyeti ücreti	2 000	
	3	Tedris heyeti maaşı	24 000	
	4	Tedris heyeti, lektörler ve tercümanlar ücreti	13 000	
	5	Tedris heyetine dahil profesörlerle yardımcılarına aid ücretler	9 120	
	7	Açık maaşı	2 200	
		Fasıl yekûnu	50 620	
		Nafıa Vekâleti		
706	7	Maarif Vekâleti		9 500
		Millî Müdafaa Vekâleti Hava Kısmı		
911		Maaşatı umumiye		27 000
913		Daimî müstahdemler ücreti	29 200	
914		Muvakkat tazminat		1 200
915		1107 numaralı kanun mucibince gedikli küçük zabit aile zammı		1 000
916		2853 sayılı kanun mucibince verilecek ihtısas yevmiyesi	12 650	
917		Temsil tahsisatı ve akçe farkı	7 240	
922		Daimî memuriyet harcırahı	3 000	
926		Ücretli muhabere ve mükâleme bedeli		500
928		Muayyenat		
	1	Tayinat	6 610	
	2	Hayvan yem bedeli	1 000	
	3	Mahrukat	1 500	
		Fasıl yekûnu	9 110	
932		Nakliyat	17 500	
934		Uçuş müteferrikası		26 000
935		Tayyare şehidleri tazminatı		10 000
939		İnşaat, tamirat, istimlâk	7 000	
940		Yabancı mütehassıslar ücreti		20 000
		Yekûn	302 468	302 468

CETVEL [2]

F.	M.	Muhassasatın nev'i	Lira
		Düyunu Umumiye	
219		Düyunu umumiye senelik müretteb atı ve meclisi idare masrafı olarak isabet eden	1 530
		Maarif Vekâleti	
620		Ecnebi mütehassıs ve öğretmenler ücret ve harcırahları	10 070
623	1	Kültür Bakanlığı	8 000
624	1	Harcırah	1 300
635		Cümhur Başkanlığı Filarmonik Orkestrası ve Müzik Öğretmen Okulu ve Temsil Akademisi yabancı uzmanlarının ücret ve yol parası	2 000
		Yekûn	22 900

CETVEL [3]

		Maliye Vekâleti	
B			
210		1935 senesinde tahakkuk eden mazuliyet maaşları karşılığı	1 530
		Maarif Vekâleti	
627	5	Sanatoryomun bilûmum masrafları	19 370
657		1934 yılı karşılıksız borçları	2 000
		Yekûn	22 900

Ceza Kanununun mevkii mer'iyete vaz'ına müteallik kanunun 27 nci maddesini değiştiren 952 sayılı kanunun ilgasına ve o madde yerine bir madde konmasına dair kanun

Kanun №: 3119 *Kabul tarihi: 10/2/1937*

Madde 1 — Ceza Kanununun mevkii mer'iyete vaz'ına müteallik 26 nisan 1926 tarih ve 825 sayılı kanunun 27 nci maddesi olarak aşağıda yazılı madde konmuştur:

Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 421 inci maddesinde yazılı cürümlere aid davaları gören asliye mahkemelerinin ceza daireleri iki aza ile bir reisten mürekkeb olmak üzere teşkil olunur.

Bu daireler, kaza hududları tayin olunarak Adliye Vekâletinin içlerinden tensib edeceği bir hâkimin reisliği altında toplanmak üzere tek hâkimlerden de teşkil olunabilir.

Madde 2 — 825 sayılı kanunun 27 nci maddesini değiştiren 1/6/1927 tarih ve 952 sayılı kanun ilga edilmiştir.

Madde 3 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 4 — Bu kanunun hükmünü icraya Adliye Vekili memurdur.

16/2/1937

825 numaralı kanun 326
452 „ „ 545
1412 „ „ 1172
sayılı Resmî Gazetededir.

Yalovanın Çınarcık Nahiyesinden Mustafa oğlu Abdullah ve Teşvikiye Köyünden Hacı Mehmed oğlu Hasan ve Ahmed Şaban oğlu Hasanın mahkûmiyetlerinden aflarına dair kanun

Kanun №: 3120 *Kabul tarihi : 10/2/1937*

Madde 1 — 2465 sayılı Nüfus Sayımı Kanununa aykırı hareketlerinden dolayı Yalova Kaymakamlığınca beşer lira para cezası vermelerine karar verilen ve bu cezayı ödeyemediklerinden dolayı sulh mahkemesi tarafından para cezaları hapse çevrilmiş olan Yalovanın Çınarcık Nahiyesinden 1337 doğumlu Mustafa oğlu Abdullah ve Teşvikiye köyünden 1341 doğumlu Hacı Mehmed oğlu Hasan ve bu köyden 1339 doğumlu Ahmed Şaban oğlu diğer Hasanın mahkûm bulundukları cezalar affedilmiştir.

Madde 2 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 3 — Bu kanunun hükmünü icraya Adliye Vekili memurdur.

16/2/1937

2465 numaralı kanun 2714 sayılı Resmî Gazetededir.

Türkiye Cümhuriyeti ile Yugoslavya Hükûmeti arasında imzalanan Afyon Anlaşmasının tasdikına dair olan kanuna ek kanun

Kanun №: 3121 *Kabul tarihi: 10/2/1937*

Madde 1 — Türkiye Cümhuriyeti ile Yugoslavya Hükûmeti arasında imzalanan Afyon Anlaşmasının tasdikına dair olan 2791 sayılı kanunun 1 inci maddesindeki 1 kânunuevvel 1935 tarihi, 1 son kânun 1935 olarak değiştirilmiştir.

Madde 2 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 3 — Bu kanun hükümlerini icraya Hariciye, Maliye, İktısad, Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekilleri memurdur.

16/2/1937

2791 numaralı kauun 3035 sayılı Resmî Gazetededir.

Öğretici ve teknik filimler hakkında kanun

Kanun №: 3122 *Kabul tarihi: 10/2/1937*

Madde 1 — Devlet daireleri tarafından getirilen teknik ve öğretici filimler ve bu filimleri göstermeğe mahsus parlör amplifikatörlü ve sesli filim tesisatlı otomobillerle sessiz sinema ve projeksiyon makinaları ve sinema filimi almağa ve yapmağa yarayan makina ve aletlerle boş filimler her türlü vergi ve resimlerden muaf olarak memlekete sokulur.

Ferdler ve her nevi müesseseler tarafından getirilen tamamı teknik ve öğretici filimler dahi ikinci maddede yazılı şartlar dairesinde her türlü vergi ve resimlerden muaf tutulur.

Madde 2 — İstanbul ve Ankara gümrüğüne, birinci maddenin son fıkrasında yazılı ferdler ve müesseseler tarafından getirilen bu çeşit filimlerin teknik veya öğretici filimlerden sayılıp sayılmıyacağına, ne suretle teşekkül edeceği aşağıda yazılı heyetler tarafından perde üzerinde görülerek karar verilir. Heyetler, Genelkurmay Reisliği ile Dahiliye ve Maarif, İktısad ve Ziraat Vekâletleri namına tayin edilen beş azadan mürekkeb Filim Murakabe Komisyonlarına, filimin mahiyetine göre komisyonlarda temsil edilmiyen vekâletlerden gönderilecek bir memurun da iltihakile teşekkül eder.

Madde 3 — Sinemalarda esas filimlerle birlikte teknik veya öğretici bir filimin de gösterilmesi mecburidir.

Devlet daireleri tarafından memleket dahilinde yaptırılan veya memleket haricinden getirilen bu çeşit filimlerden tensib edilenlerini Hükûmet, sinemacılara meccanen vermeğe salâhiyetlidir. Sinemacılar bunları yukarıki fıkrada yazılı teknik ve öğretici filimler yerine kaim olmak üzere göstermeğe mecburdurlar.

Madde 4 — Üçüncü maddede yazılı mecburiyete riayet etmiyenlerden belediye encümeni kararile on liradan elli liraya kadar hafif para cezası alınır. Belediye encümenlerinin kararlarına bir hafta içinde sulh mahkemelerinde itiraz olunabilir. Sulh mahkemelerinin kararları kat'idir.

Madde 5 — Bu kanunun tatbik sureti ve ikinci maddede yazılı heyetlerin vazifesini ifa şekli bir nizamname ile tesbit olunur.

Madde 6 — Üçüncü maddede yazılı mecburiyet hükmü, üç ay sonra mer'iyete girmek üzere, bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 7 — Bu kanunun hükümlerini yerine getirmeğe İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

16/2/1937

İskân Kanununun bazı maddelerinin değiştirilmesine dair olan 2848 sayılı kanuna müzeyyel kanun

Kanun №: 3123 *Kabul tarihi: 10/2/1937*

Madde 1 — Aşağıda (A) ve (B) fıkralarında yazılı kayıd ve şartlar dahilinde dış memleketlerden Türkiyeye idhal edilecek keresteler, gümrük resmi ile sair bilûmum rüsum ve tekâliften muaftır:

A) 2510 ve 2848 sayılı kanunlar hükümlerine göre muhacirler için yaptırılacak evler ve müştemilâtı ile diğer tesisatta kullanılmak üzere Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekâleti tarafından dış memleketlerden 1936 malî yılı iptidasından itibaren 1945 malî yılı sonuna kadar getirilmiş ve getirilecek olan mamul keresteler,

B) Usulü dairesinde izin verildikten sonra 2510 ve 2848 sayılı kanun hükümlerine göre 1935 malî yılı bidayetinden itibaren Türkiye Cümhuriyeti dahilinde yerleşmek veya iskân edilmek üzere dış memleketlerden Türkiyeye muhacir olarak gelen veya nakil masrafları Devletçe tesviye edilerek getirilen muhacirlerin, her aile için beş metre mikâbını geçmemek ve Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekâleti tarafından tayin edilecek evsafta bulunmak üzere 1945 malî senesi sonuna kadar beraberlerinde getirerek ilk girim kapılarında Hükûmetçe tayin edilen bedel mukabilinde iskân emrine terkettikleri ve edecekleri keresteler.

Madde 2 — Muhacirlerin iskânına aid inşaatta sarfedilmek üzere Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekâleti tarafından Devlet demiryollarile sevkolunacak kerestelerden, nakil esnasında cari asgarî tarifenin yüzde ellisi nisbetinde nakil ücreti alınır.

Madde 3 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 4 — Bu kanun hükümlerini yürütmeğe Maliye, Nafıa, Sıhhat ve İçtimaî Muavenet, Gümrük ve İnhisarlar Vekilleri memurdur.

16/2/1937

2510 numaralı kanun 2233
2848 „ „ 3162 sayılı Resmî Gazetededir.

Türkiye - Çekoslovakya Ticaret Anlaşmasının tasdikına dair kanun

Kanun №: 3124 *Kabul tarihi: 10/2/1937*

Madde 1 — Türkiye Cümhuriyeti Hükûmeti ile Çekoslovakya Hükûmeti arasında 12 mayıs 1936 tarihinde Prağda imza edilen ve 1 haziran 1936 tarihinde mer'iyete konulan Ticaret Anlaşması tasdik olunmuştur.

Madde 2 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Madde 3 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

16/2/1937

KARARNAMELER

2

Kararname №: 5998

1936 malî yılı Muvazenei Umumiye Kanununun 26 ncı maddesi mucibince 1937 takvim yılına aid olmak üzere hazırlanarak Maliye Vekilliğinin 30/12/1936 tarih ve 5430/4/48 sayılı tezkeresile gönderilen döviz cetvelleri; İcra Vekilleri Heyetince 4/1/1937 de tetkik edilerek tasdiki onanmıştır.

4/1/1937

REISICÜMHUR
K. ATATÜRK

Başvekil	Adliye Vekili	Millî Müdafaa Vekili	Dahiliye Vekili
İSMET İNÖNÜ	*Ş. SARACOĞLU*	*K ÖZALP*	*Ş KAYA*

Hariciye Vekâleti V.	Maliye Vekili	Maarif Vekili	Nafıa Vekili
Ş. SARACOĞLU	*F AĞRALI*	*S. ARIKAN*	*A ÇETİNKAYA*

İktısad Vekili	Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekili
C. BAYAR	*Dr. R. SAYDAM*

Gümrük ve İnhisarlar Vekili	Ziraat Vekili
R TARHAN	*M ERKMEN*

2

Kararname №: 6009

İpekli kumaşların standardına müteallik 31/7/1936 tarih ve 2/5113 sayılı kararnamenin 10 uncu maddesile kabul edilen tiplere uygun olmıyan stokların tasfiyesi için fabrika ve mağaza sahiplerine 14 şubatta bitmek üzere verilen altı aylık müddetin, bilhassa mağaza istoklarının tasfiyesine kâfi gelmediği anlaşıldığından kararnamenin neşri tarihinden itibaren bu müddetin altı ay daha uzatılması; İktısad Vekilliğinin 9/2/1937 tarih ve 113/6598 sayılı tezkeresile yapılan teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyetince 11/2/1937 de onanmıştır.

11/2/1937

REİSİCÜMHUR
K. ATATÜRK

Başvekil	Adliye Vekili	Millî Müdafaa Vekili	Dahiliye Vekili
İSMET İNÖNÜ	*Ş. SARACOĞLU*	*K. ÖZALP*	*Ş. KAYA*

Hariciye Vekili	Maliye Vekili	Maarif Vekili	Nafıa Vekili
Dr. T. R. ARAS	*F. AĞRALI*	*S. ARIKAN*	*A. ÇETİNKAYA*

İktısad Vekili	Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekili
C. BAYAR	*Dr. R. SAYDAM*

Gümrük ve İnhisarlar Vekili	Ziraat Vekili
R. TARHAN	*M. ERKMEN*

2

Kararname №: 6010

Azasından bulunduğumuz Beynelmilel Roma Ziraat Enstitüsü nezdindeki daimî ve fahrî murahhaslığa üzerindeki memuriyete ilâveten Roma Büyük Elçiliği Ticaret Konseyesi Halil Mithat Karagüllenin tayini; Ziraat Vekilliğinin isteğine atfen Hariciye Vekilliğinin 2/2/1937 tarih ve 2178/74 sayılı tezkeresile yapılan teklifi üzerine İcra Vekilleri Heyetince 11/2/1937 de onanmıştır.

11/2/1937

REİSİCÜMHUR
K. ATATÜRK

Başvekil	Adliye Vekili	Millî Müdafaa Vekili	Dahiliye Vekili
İSMET İNÖNÜ	*Ş. SARACOĞLU*	*K. ÖZALP*	*Ş. KAYA*

Hariciye Vekili	Maliye Vekili	Maarif Vekili	Nafıa Vekili
Dr. T. R. ARAS	*F. AĞRALI*	*S. ARIKAN*	*A. ÇETİNKAYA*

İktısad Vekili	Sıhhat ve İçtimaî Muavenet Vekili
C. BAYAR	*Dr. R. SAYDAM*

Gümrük ve İnhisarlar Vekili	Ziraat Vekili
R TARHAN	*M. ERKMEN*

İLÂNLAR

Nafıa Vekâletinden:

19/5/1927 tarih ve 1035 sayılı kanuna göre:

T. C. tebaasından Şeref Karamusala 5/1/1937 tarih ve 344 sayılı Yollar, Demiryollar, Köprüler.

Alman tebaasından Karl Weseman'a 5/1/1937 tarih ve 345 sayılı Su.

T. C. tebaasından Davit Pisteriyakoff Parkere 15/1/1937 tarih ve 346 sayılı Yallar, Demiryollar, Köprüler.

Macar tebaasından Geza Schleichere 19/1/1937 tarih ve 347 sayılı Yollar, Demiryollar, Köprüler.

T. C. tebaasından Surhay Cevanşire 19/1/1937 tarih ve 348 sayılı Elektrik.

T. C. tebaasından Simon Yetvarta 19/1/1937 tarih ve 349 sayılı Yollar, Demiryollar, Köprüler.

T. C. tebaasından Süleyman Hikmet Erkmene 19/1/1937 tarih ve 350 sayılı Yollar, Demiryollar, Köprüler.

Mühendislik unvan ve salâhiyetini istimale mezun bulunduklarını mübeyyin ruhsatnameler verildiği ilân olunur.

Ankara Ticaret ve Sanayi Odası Riyasetinden:

Ankara Vilâyetinde Çankırıkapı Caddesinde İsmetpaşa Mahallesinde Beştepeler Sokağında 5 numaralı evde oturan ve T. C. tebaasından olup Ankarada Çankırıkapı Caddesinde 73 numaralı mahalli ikametgâhı ticarî ittihaz ederek odun, kömür ticaretile iştigal eden ve Ticaret Odasının 1504 sicil numarasında mukayyed bulunan Ahmedin unvanı ticareti Ahmed Necet olarak tescil edildiği gibi bu unvanın imza şekli de Ticaret Kanununun 42 nci maddesi mucibince dairece 9/2/1937 tarihinde tescil edildiği ilân olunur.

1529

§

Ankara Vilâyetinde Çocuk Sarayı Semtinde Boyacı Ali Mahallesinde Yumlu sokağında 5 numaralı evde oturan ve Arnavut tebaasından olup Ankarada Çocuk Sarayı Boyacı Ali Mahallesinde 5 numaralı mahalli ikametgâhı ticarî ittihaz ederek müteahhidlik ticaretile iştigal eden ve Ticaret Odasının 1289 sicil numarasında mukayyed bulunan Yahyanın unvanı ticareti Yahya Baki olarak tescil edildiği gibi bu unvanın imza şekli de Ticaret Kanununun 42 nci maddesi mucibince dairece 10/2/1937 tarihinde tescil edildiği ilân olunur. 1533

Ankara Ticaret ve Sanayi Odası Riyasetinden:

Ankara Vilâyetinde Çıktıkcılar Semtında Şenyurt Mahallesinde Emin Sokağında 2 numaralı evde oturan ve T. C. tebeasından olup Ankarada Yeni Hal içinde 22 numaralı mahalli ikametgâhı ticarî ittihaz ederek Yağcılık işi ile iştigal eden ve Ankara Ticaret Odasının 1983 numarasında mukayyed bulunan Ragıp Cemal'in unvanı ticareti Ragıp Cemal Büktel olarak tescil edildiği gibi bu unvanın imza şekli de Ticaret Kanununun 42 nci maddesi mucibince dairece 26/12/1936 tarihinde tescil edildiği ilân olunur. 1534

§

Sicilli ticaretin 307 numarasında müseccel bulunan Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketi namına ikinci derece imzaya mezun olan ve şirket sirkülerinin 54 ve 56 ncı sıralarında imza nümuneleri bulunan Bay Sırrı Aynı ve Cemil Çalık oğlunun şirketten ayrılmalarına mebni tatbik imzalarının iptali 8/2/1937 günlü beyannaıne ile taleb olunmakla hususu mezkûrun dairede mahfuz vesaike müsteniden 9/2/1937 tarihinde tescil edildiği ilân olunur. 1541

Ankara Ticaret ve Sanayi Odası Riyasetinden:

Esas merkezi Ankarada İstasyonda Ambarlar Caddesinde 139 numarada olup mukavelenamesinde vazılı zevattan mürekkeb ve Recep Bakkalbaşı ve Şürekâsı Ankara Fırıncılar Kollektif Şirketi unvanı ticarisini haiz olan işbu Kollektif Şirketinin Esas Mukavelenamesinin ve unvanı Şirketi havi klişe ile Şirket namına imzaya salâhiyettar olan zevatın noterden musaddak tatbik imzalarının dairede mahfuz vesaike müsteniden 9/2/1937 tarihinde tescil edildiği ve mezkûr mukavelenamenin berveçhizir neşredilmekte olduğu ilân olunur. 1527

MUKAVELENAME

Biz aşağıda imza sahipleri ve adresleri yazılı ve her birerlerimiz ekmekçilikle müştagil Ankarada Yenişehirde Halk Furunu müsteciri Receb Bakkalbaşı, Demirli Köprüde Emin, İsmetpaşa Halk Furunu ve Çankırıkapı Furununda Hüsnü, Akköprüde İbrahim, İtfaiye Meydanında Fennî Furunda Arif İsmail, Çocuk Sarayı Caddesinde İstikamet Furununda Mustafa, Koyunpazarında Kanaat Furununda Salih, Atpazarı Furununda ve Cebecide Sebat ve Cebeci Halk Furununda kiracı Mehmed Tosun, Yeşilçifte Furununda Salih, Hamamönü Furununda Hıfzı, Kurtuluş Furununda Ali, Ulucanlar Göztepe Furununda Mustafa, Ulucanlarda Küçük Furunda ve Ulucak Furununda Ziya, Asrî Furunda Osman, ve Müdafaai Hukuk Caddesinde Ankara Has Furununda İsmet, Işıklar Caddesinde Hemşin Furununda Musa Kâzım ve şeriki Fahri, Sakarya Furununda Sadettin ve şeriki Vehbi nam zevat arasında kollektif nevinden bir şirketi ticariye aktedilmiştir.

Maksad ve mevzuu şirket:

1 — Şirket dahili furunlarının tekemmülâtını temin etmek ve Belediyenin halen tayin ettiği ve atiyen tayin edeceği nevi ve halitaya ve talimatı münteşireye muvafık, nefis ve temiz ekmek imâl ve tabhı ile bilvezin furuht eylemekten ibarettir.

Unvanı Şirket:

2 — Receb Bakkalbaşı ve Şürekâsı Ankara Furuncular Kollektif Şirketi.

Mebde ve müntehayi Şirket:

3 — 1 Şubat 1937 pazartesi gününden 1 şubat 1938 inci güne kadar bir seneden ibarettir. Hitamı müddette şürekânın nısfından bir fazlasının ekseriyeti ârası ile ittifakı şürekâ ile müddeti şirketin bir sene daha temdidi şimdiden kabul edilmiştir.

Sermayei şirket:

4 — 6860 altı bin sekız yüz altmış liradan ibaret olup şürekânın hisseleri şu veçhiledir.

Hisse mikdarı

T. L.	İsimleri
580.—	Receb Bakkalbaşı
300.—	Emin
600.—	Hüsnü
300.—	İbrahim
300 —	Arif İsmail
300.—	Mustafa Usal
300.—	Salih Boyacı
960.—	Mehmed Tosun
400 —	Salıh
280.—	Hıfzı
380.—	Ali
440.—	Mustafa Taprak
860.—	Ziya
300.—	Osman Reis
200.—	İsmet Usal
200.—	Musa Kâzım ve Fahri
160.—	Sadettin ve Vehbi

6860.— liradan ibaret olup sermayeden şürekâyi mumaileyhten her birine isabet eden mebaliği muayyenenin nısfı peşinen ve nakden şirket veznesine makbuz mukabilinde ita ve teslimi meşrut ve mütebaki nısfının da her ay nihayetinde mukarrer temettü hesabına verilecek avanstan yüzde on % 10 nisbetinde tevkif edilerek sermaye hesabına mahsuben ikmali mukarrerdir.

Şirket umur ve muamelâtının tedviri:

5 — Şirket umur ve muamelâtının tedviri için şürekâdan Receb Bakkalbaşı ve Mustafa ve Ziya dır. Şirket namına imza salâhiyetini haiz olup bunlardan lâakal ikisinin müçtemian imza etmesi şarttır.

6 — Selâhiyettar aza şirketin kâffei umur ve muamelâtını rüyet ve itaya ve şirket namına ukudat ve mukavelât akid ve teatisine ve diledikleri takdirde şirkete dahil olan ve şirketin şubeleri bulunan fırınların cümlesini işletmeğe veya bir kısmını kapatıp kısmen işletmeğe ve kapattıkları halde tekrar açılmasını tensib ettikleri fırınların hali faaliyete geçmesi için lâzım olan masarifin mikdarını tayin ve tesviyeye ve şubeler için şirket namına un iştirasına ve unların fırınlara tevzi ve teslimine ve belediye talimatnamesi dairesinde işlenecek unun nev'i ve halitasını tayine ve şubeleri teşkil eden fırınlara sermaye emval ve nukud ve defatiri şirkete vaziülyedde ve matlubatı şirketin tahsil ve ahz ve kabzına ve düyunu şirketi tesviyeye ve şubeleri bizzat veya tayin edecekleri zevat marifetile bilvasıta teftiş ve tediyata ve takas ve mahsuba şirket leh ve aleyhindeki davadan dolayı muhasamaya ve mürafaa ve müdafaaya ve dava ikamesine, ve davadan feragate ve devairi icraiyede ve bilcümle devairi devlette takibi umura ve hakem ve mümeyyiz ve ehli vukuf ve ehli hibre nasb ve tayin ve tebdiline, sulh ve ibraya ve şirketi temsile ve şirketin hukukunu muhafaza sadedinde muamelei lâzimeyi son dereceye kadar ifa ve diledikleri zevatı vekil tayin ve azle ve muamelâtı şirketin tedviri için icab eden müdür ve muhasip ve müstahdemini tensib edecekleri ücretlerle istihdama ve şirketin nef'i ve zarardan vikayesini teminen bilcümle tedabiri teemmül ve ittihaz ve icraya şirket namına bilcümle evrakı imzaya mezundur.

7 — Salâhiyettar aza şirket namına imza ederken şirketin unvanını havi damgayı basmakla beraber lâakal ikisi imza edecektir.

8 — Yedinci maddede gösterilen veçhile şirket damgasının yanına salâhiyettar azadan ikisinin koyacağı imza doğrudan şirketi mes'ul ve ilzam edecektir. Bu şekilde olmıyan evrak şirketi asla mes'ul etmez.

9 — Selâhiyettar aza yapacakları işi aralarında kararlaştırarak defteri mahsusuna kayıd ve altını imza edeceklerdir.

10 — Selâhiyettar azanın verdikleri karara diğer şürekânın müdahalesi külliyen memnudur. Diğer şürekâ o karara ittibaa mecburdur.

11 — Şürekâ elyevm uhdei tasarruf veya isticarlarında bulunan furunları hitamı müddeti mukaveleye kadar ve üçüncü maddede yazılı temdidi müddet halinde temdit edilen müddetin nihayetine kadar uhdelerinde bulundurmağa mecburdur.

Mukavelenamenin imzası anında şürekâ şuabatı şirket olan furunlardan yedlerini ref ederek şirket namına selâhiyettar azalarına filen teslim ettiklerini beyan ve ikrar ile hitamı mukaveleye veya temdidi müddet halinde temdit edilen müddetin nihayetine kadar her ne suretle olursa olsun müdahaleden memnu bulunduklarını kabul ve her furunun birer şubei şirket olduğunu tasdik ve ikrar ederler.

12 — Furunların işlenmesi ve umuru idaresi muamelâtı umumiyei şirketten madud olup selâhiyettar azaya mevdudur. Her hangi bir şubenin emir ve idaresini ve imalât ve tabhiyata nezaret hususu diğer şürekâdan her hangi birine tevdie selâhiyettardır.

13 — Diğer şürekâ on ikinci madde mucibince verilen vazifeyi kabule mecburdur. Bu halde şerikin mutasarrıf veya müstecir bulunduğu furunda şirket namına idareye memur bulunması hasebile o şerikin o furuna vaziülyed olmasını müstelzim değildir. Vaziülyed ancak şirkettir.

14 — Belediyenin vereceği cezayi nakdi unun nevi ve halitasının bozukluğundan dolayı tayin edilmiş ise şirket kasasından tediye edilir. Furunun ademi nezafet veya ekmeğin hamur ve eksik olması ve amele hatası yüzünden ve iş bozukluğundan olan cezayi nakdileri o şubeyi idare eden şerikin şahsen tediye etmesi kabul edilmiştir.

15 — Şubelerin emir ve idareleri uhdelerine tevdi edilmiş olan her şerikin münhasıran şirketçe gönderilen unu işlemeğe mecbur olup bunun haricinde şubede un bulundurmaktan veya böyle bir unla ekmek imâl ve tabh ve furuht etmekten memnudur.

16 — Her şerik işlettiği furunda kullanılacak unun bedelini o günkü ekmek narhı hesabile makbuz mukabilinde vezneye tediyeye mecburdur. Bu mecburiyete riayet etmeyen şerik velev bir defa olsun hakkında mukavelenin 28 inci maddesi tatbik olunur.

17 — Şirketin şubelerini teşkil eden fırınlara gönderilen unların beher çuvalı için bir ücreti imâliye verilmesi ve bu ücretin de şirketçe kararlaştırılması mukarrerdir. Kira ve fevkalâde masarif hariç olarak bu ücreti imâliye bir çuval unun ekmek haline gelmek için geçirdiği bilcümle masariften ibarettir. ve müstahdemin ücuratı da dahildir.

18 — Her ay nihayetinde şürekâya bir senelik kârdan mahsub edilmek suretile bir mikdar avans verilecektir. şu kadar varki şirket zararla neticelenmesi bu avansın itasına manidir.

19 — Yazıhane ve depo ve tarihi şirketten itibaren şuabatı şirket olan furunların kiraları ile müdür, muhasib, yazıhane emrinde bulunan müstahdemin maaşat ve ücuratı ile şirketçe icra edilecek muhaberat ve kırtasiye ve mahrukat ve sair masarifi müteferrika ile şirketin şahsiyeti maneviyesine tarh olunacak bilcümle rüsum ve tekâlif velhasıl şirket idaresinin emir ve tedviri için muktazi masarif şirketin masarifatı umiyesini teşkil eder. Ancak fırınların kira bedellerini şürekâ aldıkları kârdan bizzat mal sahiblerine tesviye edeceklerdir.

20 — Kâr ve zararın taksimi muamelâtı umumiyeyi mübeyyin kâr ve zararı natık bilânçoda varıdatı umumiyeden masarifatı umumiye çıkarılarak gürülen temettüü safinin ve maazallah zararın da dördüncü maddede muharrer 343 hisseye ayrılması meşruttur.

21 — Şirketin şubeleri fırınlardan açık veya kapalı olan her hangi birini idareye memur tayin edilen şerik o şubede bulunmağa ve ekmek imâl ve tabhı ve fırında nezarete itina eylemekle mükelleftir. Bundan maada selâhiyettar aza umur ve muamelâtı şirketten dolayı her hangi bir vazifeyi vermek hakkını haizdir. Şerikler ifa ettikleri hizmetten dolayı ücret mütalebe edemezler. Şürekâdan her hangi birinin tayin edildiği vazifede mazereti görüldükte bu mazeret zail oluncaya kadar diğer bir şürekâ memur edillr.

22 — Selâhiyettar azadan diğer şürekâ muamelâtı şirket hakkında malûmat istihsaline ve defatiri şirketi tetkike hakları mevcuttur.

23 — İşbu şirketin devamı zararı mucib olacağı görüldükte o anda selâhiyettar azalar diğer şürekâları haberdar edecek ittifakla veya ekseriyetten bir fazla ile icab ederse şirketi fesh ederler. Vefat ile işbu şirket bozulmaz. Yalnız vefat eden şerikin sermayesi işbu mukavelenin temdidine kadar şirket kasasında kalmasını ve tasfiye nihayetinde müteveffanın veresesine verilmesini ittifakla kabul etmişlerdir.

24 — İsbu şirketin temditli temditsiz müddeti hitamında veya 23 üncü maddede esbabi kanuniyeden birile bazulduğunda ber mucibi kanun tasfiyesi mukarrerdir. Tasfiye umum şürekânın ittifakı ile tayin edecekleri şeriklerden ikisi ile ve murakıb huzuru ile birlikte muamelâtı şirketin tasfiye ettirilmesi kararlaştırılmıştır.

25 — Her hangi bir şube yangından muhterik olursa o şubenin mutasarrıf veya müsteciri şeriklik hakkını muhafaza eder. Kâr ve zarardan hissesi aynen fahfuzdur.

26 — İşbu şirketin umum şürekâsı kendi hududu dahilinde ve bu maksatla teşekkül edecek şirketlere şerik sıfatı ile her ne suretle olursa olsun giremezler ve aynı işi yapamazlar.

27 — Selâhiyettar aza muamelâtı şirket hakkında istihdam edecekleri müdür marifetile musaddak defatiri ticariyei kanuniye tutmaları ve şirket namına vaz'ı imzaya mezun azanın imzalarının ne şekilde olduğunu bir sirkülerle neşretmeleri ve şirketi de alelusul ilân ettirmeleri meşruttur.

28 — Şürekâdan her hangi birinin mukavelenin 15 ve 16 ncı maddelerine mugayir hareketleri olursa o şerik şirketten ihraç edilir. İhraç kararı selâhiyettar azaların ittifakı ile ittihaz olunur ve o şerike tebliğ olunur. Şerik sermayeden hissesini tamamen ve keza ay içindeki temettüden hissesini tamamen zayi ederk şürekâyi saire lehine terk etmiş olur. Tazminat mukabili olarak şirket emrine terk ettiği furunu mukavelenin nihayetine kadar şirkete terk etmiş olur ihraç olunan şerik her ne suretle olursa olsun bir hak mütalebe edemez ve ihtilâf vukuunda Ankara mahakim ve icrası selâhiyettardır.

29 — İşbu şirketin merkez ve ikametgâhı Ankara İstasyonunda Ambarlar Caddesindeki dairei mahsusasıdır.

30 — İşbu kollektif şirketin mukavelenamesi bir nüsha olarak tanzim ve tasdik ettirilerek 31/1/1937 tarihinde heyeti umumiyece imzalanmıştır.

31 kânunusani 1937

Aslen Zafranbolunun Yazı köyünden olup Ankarada cebecide halk furununda mukim ve 196 numaralı Cebeci Halk ve Cebecide 2 numaralı Sebat ve Atpazarında 9 numaralı fırın müsteciri Hüseyin oğlu 318 doğumlu Mehmed Tosun.

Mehmed Tosun imzası

Aslen Zafranbolunun Yazı köyünden olup Ankarada Şamlı oğlu Mahallesinde Yumlu sokak 7 numaralı evde mukim İsmet paşada 21 numaralı İsmetpaşa Halk ve Çankırı kapıda 36 numaralı Zafer fırını müsteciri Süleyman oğlu 318 doğumlu Hüsnü Demirel.

Hüsnü Demirel imzası

Aslen Zafranbolunun İzzetpaşa Mahallesinden olup Ankarada müstecir bulunduğu Hamamönü fırını üzerinde mukim olup 62 numaralı Hamamönü fırını müsteciri İsmail oğlu 322 doğumlu Hıfzı İpçioğlu.

Hıfzı İpçioğlu imzası

Konyanın Ahmed Fakih Mahallesinden olup Ankarada Anafartalar Caddesinde Santral Kıraatanesi üzerindeki yazıhanede ikamet eden istasyon civarı Yenişehir halk Fırını 202 numaralı Ömer oğlu Receb Bakkalbaşı.

Receb Bakkalbaşı imzası

Ankaranın Doğanbey Mahallesinde Katırcı oğlu sokağında 1 numaralı evde oturan ve Çocuksarayı Caddesinde 1 numaralı İstikamet Fırını müsteciri Hacı Abdullah oğlu 322 doğumlu Mustafa Usal

Mustafa Usal imzası

Ankaranın Cemal bey Mahallesinde Yeni Yol sokağında 52 numaralı evde oturan ve Ulucanlarda Göztepe Fırını müsteciri Hacı Osman oğlu Mustafa Taprak.

Mustafa Taprak imzası

Ankaranın Yusuf Abbas Mahallesinde 5 numaralı evde mukim ve Ulucanlarda 5 numaralı Küçük Fırın ve Ulucakta 826 numaralı fırın müsteciri Arif Oğlu 317 doğumlu Ziya Kök

Ziya Kök imzası

Aslen Ankaralı olup Ankaranın Kurtuluş Mahallesinde Uğurlu sokakda bilâ numaralı ekmek fabrikası üzerindeki evde oturan Kurtuluş Ekmek Fabrikası sahibi Satılmış oğlu Ali Bekci oğlu.

Ali Bekçi oğlu imzası

Aslen Kayserinin Kalpaklı oğlu Mahallesinden olup Ankaranın İsmetpaşa Mahallesinde uzun yolda 124 numaralı evde mukim ve Demirli Köprü civarı İsmetpaşa Uzun Yol nihayetinde 128 numaralı Erciyes Fırını müsteciri Kâzım oğlu Emin Erciyes.

Emin Erciyes imzası

Aslen Ankaralı olup İmaret Mahallesinde Dutlu sokak №. 18 evde mukim Koyunpazarında Kanaat Fırını müsteciri Mehmed oğlu Salih Boyacı.

Salih Boyacı imzası

Ankaranın Mamak köyünde 101 numaralı evde mukim ve Yeşil Ağa civarı yeşil çifte 20 numaralı fırın müsteciri Raşid oğlu Salih Mamak 314 doğumlu.

Salih Mamak imzası

Ankaranın Oğuz Mahallesinde düz sokak 15 numaralı evde kiracı olarak oturan ve itfaiye meydanında 10 numaralı Fennî Fırın müsteciri 312 doğumlu İsmail oğlu Arif Besler.

Arif Besler imzası

Aslen Pazar Kazasının Meymenet köyünden olup Ankarada Akköprü caddesinde mukim ve Akköprüde İstanbul caddesinde (164) numaralı Hasfırın müsteciri Yusuf oğlu 326 doğumlu İbrahim Şahin Fırın №. 164

İbrahim Şahin imzası

Aslen Kemaliye Kazası Ariki Ülya Mahallesinden olup Ankarada Mezbaha Deri Tüccarı ve 51 numaralı fırın müsteciri Mehmed Oğlu 314 doğumlu Osman Reis.

Osman Reis imzası

Aslen Geredenin Demirciler Mahallesinde 8 numaralı evde ve Ankarada Yeşilağa Mahallesi Mescit Sokak 27 numaralı evde kiracı Sakarya Fırını müsteciri Hüseyin Oğlu 309 doğumlu Sadeddin ve Vehbi.

Sadeddin ve Vehbi imzaları

Ankaranın Doğanbey Mahallesinde Katırcıoğlu Sokağında 11 numaralı evde oturan ve Müdafaai Hukuk Caddesinde 72 numaralı fırın müsteciri Abdullah Oğlu İsmet Usal.

İsmet Usal imzası

Ankaranın Işıklar Caddesinde Aydın Sokağında 12 numaralı fırın müsteciri olup aynı fırında mukimler Musa Kâzım ve Fahri Necib Oğlu.

Musa Kâzım ve Fahri Necib Oğlu imzaları

Mahallinde okunup anlatılan bu mukavelename altındaki imzaların şahıs ve hüviyetlerini tanıdığımız Ekmekçilikle iştigal eden Müsnü Demirel, Mehmed Tosun, Hıfzı İpçioğlu, Receb, Mustafa Usal, Mustafa Taprak, Ziya, Ali, Emin, M. Salih, Salih, A. Besler, Sadettin ve Şeriki Vehbi, Fahri Yoldaş ve şeriki Musa Kâzım, Osman Reis, İ. Şahin ve İsmet Usalın imzaları olup münderecatını temamile kabul eyledikten sonra kendi ellerile imzaladıklarını beyan ve tasdik ederiz.

31 son kânun 1937

Aslen Zafranbolunun Akviren köyünden olup Ankarada Hamamönünde Hamamönü Fırınında oturduğunu söyliyen	Aslen Zafranbolunun Yazı köyünden olup Ankarada Hamamönünde Hamamönü Fırınında oturduğunu söyliyen
Ali oğlu Mehmed Methi	Mehmed Toros
Mehmed Methi imzası	Mehmed Toros imzası

Bin dokuz yüz otuz yedi yılı son kânun ayının otuz birinci pazar günü mahallinde Ömer tarafından okunduktan sonra imza ettirilen bu mukavelename altındaki imzalar her biri ekmekçilikle müştagil Hüsnü Demirel, Mehmed Tosun, Hıfzı İpçioğlu. Receb, Mustafa Usal, Mustafa Taprak, Ziya, Ali, Emin, M. Salih, Salih, A. Besler, Sadettin, ve şeriki Vehbi, Fahri Yoldaş ve şeriki Musa Kâzım, Osman Reis, İ. Şahin ve İsmet Usalın imzaları olduğu isim ve hüviyetleri yazılı olan muarriflerin beyan ve tasdiklerinden anlaşılmakla Noter Kanununun 67 nci maddesi ahkâmına tevfikan tasdik edildi.

Dokuz yüz otuz yedi yılı şubat ayının birinci pazartesi günü.

1 şubat 1937

Resmî mühür
Ankara İkinci Noteri Veli Ulusu
namına imza: R. Ulusu

DEVLET DEMİRYOLLARINDAN

Muhammen bedeli (24802.23) lira olan muhtelif ölçüde 1850 aded çam azman ve tomruk 1/3/1937 pazartesi günü saat 15,45 de kapalı zarf usulü ile Ankarada idare binasında satın alınacaktır.

Bu işe girmek istiyenlerin (1860.17) liralık muvakkat teminat ile kanunun tayin ettiği vesikaları, Resmî Gazetenin 7/5/1936 gün ve 3297 numaralı nüshasında intişar etmiş olan talimatname dairesinde alınmış vesika ve tekliflerini aynı gün saat 14,45 e kadar Komisyon Reisliğine vermeleri lâzımdır.

Şartnameler parasız olarak Ankarada Malzeme dairesinden, Haydarpaşada Tesellüm ve sevk Şefliğinden İzmir ve Eskişehirde idare mağazalarından dağıtılmaktadır.

1543/4-3

Başvekâlet Matbaası

İÇİNDEKİLER

Kanunlar **Sayfa**

3116 Orman Kanunu 1

3117 Devlet Dairelerinin Vekaletlere Tefriki ve Siyasi Müsteşarların Vazifeleri Hakkında Kanun 9

3118 1936 Mali Yılı Muvazenei Umumiye Kanununa Dahil Bazı Daire Bütçelerile (M) Cetvelinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun 10

3119 Ceza Kanununun Mevkii Mer'iyete Vaz'ına Müteallik Kanunun 27 nci Maddesini Değiştiren 952 Sayılı Kanunun İlgasına ve O Madde Yerine Bir Madde Konmasına Dair Kanun 11

3120 Yalova'nın Çınarcık Nahiyesinden Mustafa Oğlu Abdullah ve Teşvikiye Köyünden Hacı Mehmed Oğlu Hasan ve Ahmed Şaban Oğlu Hasan'ın Mahkumiyetlerinden Aflarına Dair Kanun 12

3121 Türkiye Cumhuriyeti ile Yugoslavya Hükümeti Arasında İmzalanan Afyon Anlaşmasının Tasdikına Dair Olan Kanuna Ek Kanun 12

3122 Öğretici ve Teknik Filimler Hakkında Kanun 12

3123 İskan Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine Dair Olan 2848 Sayılı Kanuna Müzeyyel Kanun 12

3124 Türkiye – Çekoslovakya Ticaret Anlaşmasının Tasdikına Dair Kanun 12

Kararnameler

2/5998 1937 Takvim Yılına Aid Olmak Üzere Hazırlanarak Maliye Vekilliğinin 30/12/1936 Tarih ve 5430/4148 Sayılı Tezkeresile Gönderilen Döviz Cetvelleri Hakkında Kararname 13

2/6009 İktisad Vekilliğinin 31/7/1936 Tarih ve 2/5113 Sayılı Kararnamenin Süresinin Uzatılmasına Dair Kararnamesi 13

2/6010 Ziraat Enstitüsü Nezaretindeki Daimi ve Fahri Murahhaslığa Üzerindeki Memuriyete İlaveten Roma Büyük Elçiliği Ticaret Konseyesi Halil Mithat KARAGÜLLE'nin Tayini Hakkında Kararname 13

İlanlar 13